

1971 ஜூன் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்டமூன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து 1971-1972-ம் ஆண்டுக்கான திருத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் தொடரும்.

4. 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான திருத்தப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன் : இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்காக அவர்களுக்குப் பல கோடிக்கணக்கில் கடன்கள் வழங்கக் கூடிய திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் இந்த அறிக்கையை வரவேற்கும் நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் மதுரை மாவட்டம் ஆத்தூர், ஒரு சில அணைக்கட்டுகள் செயல்படாமல் இருப்பதை இங்கே எடுத்து சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, கன்னிவாடி கிராமத்தில் நாயோடை அணைக்கட்டுத் திட்டம், தெத்துப் பட்டி பெரிய கோம்பை அணைக்கட்டு, சின்ன கோம்பை அணைக்கட்டு, தர்மத்துப் பட்டி அணைக்கட்டு, சங்கங்குளம் வாய்க்கால், கசவன்பட்டி ஊராட்சி மாங்கரை அணை உடைப்பு, தாமரைக் குளம் தூர் எடுத்தல், மருதா நதியில் பிலி கரடு அணைத் திட்டம். இத்திட்டங்களை எல்லாம் செயல்படுத்த வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருதா நதி அணைக்கட்டுத் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகின்றது. அதை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். 1967-ஆம் ஆண்டுக்குமுன் வி.எஸ்.எஸ். மணி ஐயா அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி அன்று காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இருந்தபோது மனம் உடைந்து சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர் கூறுவதால்தான் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொல்லி குறை பட்டபோது அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்திக் கொள்ளலாமே என்று எடுத்துரைத்தார்கள். அந்தப் பெரியவரின் சவாலை ஐயா வி.எஸ்.எஸ். மணி அவர்கள் ஏற்று நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்றார்கள். அந்தப் பெரியவரின் வாக்குப் பவித்து இன்றைய தினம் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து விட்டது. எனவே, இந்த நிலையில் இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் இந்த அரசு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அறிக்கையில் இன்னும் 9 மாவட்டங்களில் பின் சாரம் இல்லாத கிராமமே இல்லை என்ற நிலை ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 9 மாவட்டங்களிலும் மதுரை மாவட்டம் சேர்ந்து இருப்பதை நான் உளமாரப் பாராட்டுகிறேன். மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

[திரு. ஏ. எம். டி. நாசுசியப்பன்] [1971 ஜூன் 24]

பொதுக் கல்விக்கு இந்த ஆண்டு 81 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மக்கள முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கருத்தை தீவிரவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்றுக் கொண்டு அதற்காகப் பாடுபட்டு வருவதைக் கண்டு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் ஒன்று குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. நகரப் புறங்களில் அதிகமாகக் கல்லூரிகள் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்மேல் கல்லூரிகள் இல்லாத தொகுதிகளில்தான் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற திட்டத்தை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை அடுத்து ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி என்று மதுரையில் பல தனியார்கள் வைத்துக்கொண்டு, தங்களை ஏதோ பெரியதாக நினைத்துக் கொண்டு, பொதுமக்களை மதிக்காமல் அவர்கள் பல தப்புத் தவறுகள் செய்வதற்குப் பொதுமக்கள் பேசுகிறார்கள். எனவே தப்புத் தவறுகள் நடக்காமல் இருக்க தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் குழு யாரைப் பரிந்துரைக்கிறதோ அவர்களைத்தான் அந்தத் தனியார் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேர்க்கவேண்டுமென்பதாக ஒரு நிபந்தனைய் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பின்தங்கிய மாணவர்களுக்காக 4.42 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படுவதாகவும், 50 மாணவர்கள் இல்லங்களை ஏற்படுத்தித் தருவதாகவும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை நான் முழுமனதுடன் வாழேற்கிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம் எனது தொகுதியில் சின்னாப்பட்டியில் இருபது, முப்பதாயிரம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. 5 ஆரம்பப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. சமார் ஐந்தாயிரம் மாணவர்கள்தான் படிக்கிறார்கள். அந்த மாணவர்களில் குறிப்பாக பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் நாலாயிரத்து ஐந்து மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த ஊரில் ஒரு பிற்பட்ட மாணவர் இல்லத்தை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவும் அந்த மாணவர்கள் இல்லம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பேரால் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில் துட்பம் பயின்ற மாணவர்களுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 3 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க ஒவ்வொரு வருக்கும் ஆயிரம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் தொழில் துணுக்கம் படித்தவர்கள் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் ஆயிரம் ரூபாய் மூலதனத்தைக் கொண்டு உருப்படியாக எந்தத் தொழிலையும் ஆரம்பிக்க முடியாது என்பது என்கருத்து. ஆகவே, அப்படிக் கொடுக்கக்கூடிய கடன் 2 ஆயிரமாக 3 ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு அளிக்க வழிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூன் 24] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

அடுத்து, மருத்துவ வசதி—மருத்துவ வசதிக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 33 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்பதோடு இந்த நேரத்தில் ஒரு சில கருத்துகளைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நகர்ப்புறங்களில் சுகாதார வசதி, மருத்துவ வசதி இருக்கிறது. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் மருத்துவமனை வசதி இல்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு பேரூராட்சி மன்றங்களிலும் ஒரு மருத்துவமனை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக புதியதாக மருத்துவமனை கட்டுவது என்றால் இலவசமாக மருத்துவமனை வைத்துக்கொள்ள இடம் அளிக்கிற பேரூராட்சி மன்றத்தில் உடனடியாக மருத்துவ வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல—என்னுடைய தொகுதியில் மீனில் வாழக் கூடிய 20 ஆயிரம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 20 ஆயிரம் மக்களின் சுகாதார வசதிக்காக ஒரு மருத்துவமனையும் கட்டவில்லை. அந்தப் பகுதியில் வாழக்கூடிய மக்களுக்கு வேண்டிய வைத்திய வசதி பெறவேண்டுமென்றால் இருபது இருபத்தைந்து மைல் வந்துதான் பெறவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே மனுவார் பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் ஒரு மருத்துவமனை அமைத்துத் தரவேண்டும்.

அடுத்து, நெசவுத் தொழில் என்றாலே கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் எண்ணத்தான் மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கம் இரண்டுக்கும் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இந்த நாட்டில் பல லட்சக் கணக்கான நெசவாளர்கள் யாருடைய உதவியும் இல்லாமல், எந்தச் சங்கத்தின் உதவியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இராமநாதபுரம், மதுரை, கோவை, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் வாழக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு செயற்கைப்பட்டு விநியோக முறை சரியான முறையில் இல்லை. அதற்காக மத்திய அரசு ஒரு திட்டம் அமைத்திருக்கிறார்கள். உற்பத்தியாகிற செயற்கைப் பட்டில் 52% நியாயவிலையில் நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஆனால் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் விநியோக ஆர்டர் போடும் உரிமை இருப்பதால் நெசவாளர்கள் அதிக விலை கொடுத்து பட்டு வாங்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நமது அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி ஹாண்டுலும் போர்டி மூலமாக நியாயமான விலையில் நெசவாளர்களுக்குப் பட்டு கிடைக்கும் வகையில் விநியோக முறையை ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுவிலக்குச் சட்ட ரத்தை சிலபேர் எதிர்த்தாலும் மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப்படுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் இருக்கிற காரணத்தினால் கள்ளச்சாராயம், வார்னிஷ் முதலிய

[திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்] [1971 ஜூன் 24]

வற்றைக் குடித்து கணவன்மார்கள் நோயுற மனைவிகள் வருந்தி துன்புற்ற காரணத்தால் காங்கிரஸ் அரசை சபித்து வந்தார்கள். இவிமேல் ஆரோக்கியமான கன்னை அருந்தி உடல் நலத்தோடு அவர்கள் வாழ இந்த அரசை தாய்மார்கள் வாழ்த்துவார்கள்—இந்த அரசை மனமாரப் பாராட்டுவார்கள்—சில தாய்மார்கள் அரசியல் நோக்கத்திற்காக வேண்டுமென்றால் எதிர்க்கலாம். ஆயினும் இதை ரத்து செய்ய முன்வந்த அரசை பாராட்டி—பேசச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றியைச் செலுத்தி என் பேச்சை ஈட்டித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. பாடையா : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையின் முன்னால் 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். அந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பரிசீலிக்கிற நேரத்தில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் முற்போக்குப் பணிகளை அறிவிக்கும் வகையில் அமைப்பவில்கை என்று தெரிகிறது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புதுமையான அம்சம் ஒன்று உண்டென்றால் அது மதுவிலக்கு ரத்து அறிவிப்பாகும். மதுவிலக்கை ரத்து செய்தால்தான் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க முடியும் என்பது இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. சிறிய ஒரு வருமானத்திற்காக நீண்டநெடுங்காலமாகத் தமிழக மக்களால் போற்றிப் பாதுகாக்கப் பட்டு வந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ரத்து செய்வது என்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கதொன்றாகும்.

மதுவிலக்கை ரத்துசெய்வதன் காரணத்தாலே நாட்டில் காப்பாற்றப்பட்டுவந்த ஒழுக்கம், நேர்மை, நானயம் இவற்றைப் பாதுகாக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படும். நாட்டில் அமைதியற்ற நிலைமை கூட உருவாகும். பொதுவாக, மதுவிலக்கு அமுலில் இருந்தால்தான் பொதுமக்களுக்கு குடிசாரர்களின் தொல்லைகள் குறைவாக இருந்து வந்தது. மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப் பட்ட பின்பு நிச்சயமாக குடிசாரர்களுடைய தொல்லைகள் நானயமாக வாழ்கின்ற மக்களுக்கு தெருவுக்குத்தெரு துன்பங்கள் ஏற்படத்தான் போகிறது.

அரசு சொல்வதைப்போல சிறைகள் வழிந்திடவும், கொடிய நோய்கள் பெருகிடவும் இந்தத் திட்டம் காரணமாக இருந்ததே அன்றி உற்ற பயன் ஒரு சிறிதும் விலையவில்லை என்று குறிப்பிடுவது மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கு வலுவான ஒரு சாட்சியாக கொண்டிடவேதான் அரசு மேற்படி கருத்தினை வெளியிட்டுள்ளது.

மதுவிலக்குச் சட்டம் என் தளர்த்தப்பட்டது என்று ஆராயும் நேரத்தில் விஞ்ஞான சோஷலிசத்தை நாட்டிலே அமுல்படுத்துகின்ற முயற்சியில் இந்த அரசு முன்னின்று செயலாற்றும் என்று கூறியவர்கள் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படாமல் இருந்தால்

திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்

1971 ஜூன் 24]

[திரு. ஏ. பாண்டிய]

மக்களிடத்தில் அவர்கள் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியை மீறுகின்ற வகையிலே பல்வேறு வரி உயர்வுகளைக் கொண்டு வாவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்த சூழ்நிலையைத் தனிப்படுத்துகாத என்பது தெளிவாக விளங்கும்.

(திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் தலைமை)

மதுவிலக்கு ரத்து அமலுக்கு வருவது ஆகஸ்ட் திங்கள் 30-ம் தேதியாகையால், அரசுக்கு மறுபரிசீலனை செய்ய போதிய அவகாசம் உள்ளது. எனவே, ஒன்று, அரசு மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ரத்து செய்வது பற்றி புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், அல்லது மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதில் மக்கள் விரும்பத்தை அறிய போதுமான வாக்கெடுப்பிற்கு விடவேண்டும். மக்கள் விரும்பிற்கு விடுவது தான் ஜனநாயக மரபு. எனவே, அரசு இவ்விஷயத்தில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“இந்த நாட்டிலே சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு குறிந்து கிடக்கும் அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பது ஏற்றதொரு வழியாகும். இல்லையெல், அதிகாரக் குவியலும் அதைச் சார்ந்த உள்ள அதிகார வர்க்கமும் சோஷலிசத்தைப் பொருளற்றதாக்கி விடும்” என்று வரவு செலவுத் திட்டத்திலே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது உண்மையிலேயே வலுவூட்டக்கூடிய ஒரு கருத்தாகும். ஆனால் மாகாண சர்க்காரும், தன்னுடைய அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குவதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதானால் நிச்சயமாக அதிக அதிகாரம் கேட்பதிலே அர்த்தமிருக்கிறது, நியாயம் இருக்கிறது.

மாநில அரசு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பேரூராட்சிகள், நகராட்சி மன்றங்கள் போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு தன்னிச்சையாக மக்களுக்கு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, மாநில அரசு தன்னிடம் வைத்திருக்கும் அதிக அதிகாரங்களை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மாகாணங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்க ராஜமன்றார் குழுவினை நிதவியதுபெயல்—பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பேரூராட்சிகள், நகராட்சி மன்றங்கள் போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபன அமைப்புகள் அரசின் அதிகாரப் பிடியில் சிக்கி தனித்து இயங்க முடியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்நிலைகளைப் போக்க—அரசு ஒரு குழுவினை நியமித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த அரசு கேட்கும் தன் ஷட்சி உரிமைக்கு வலு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த வாவுசெலவுத் திட்டத்தில் அரசு கன்னியா குமரி மாவட்டத்திற்குப் போதிய நிதி ஒதுக்கீடுகள் ஒதுக்கப்படாமல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை ஒதுக்கி வைத்துள்ளதாகத் தெரிவிக்கிறது. பல்வேறு சமயங்களில் குமரி மாவட்ட வளர்ச்சியினை

[திரு. ஏ. பாலையா]

[1971 ஜூன் 24]

கருத்திற்கொண்டு மக்களின் நன்மைதனை என்னியும், பல்வேறு கோரிக்கைகளைச் சட்டமன்றத்தின் மூலமும் அரசின் மூலமும் சமர்ப்பித்தும் அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இது வரையிலும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் போதிய நிதி ஒதுக்கிடும் செய்யப்படவில்லை. குமரி மாவட்டத்து மக்களுடைய கோரிக்கைகள் ஏற்கப்படாத நிலைமை தொடர்ந்து நீடித்தால் குமரி மாவட்டத்து மக்கள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளைப் போராடிப் பெறவும் தயங்க மாட்டார்கள். எனவே, குமரி மாவட்டத்தின் நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்ற சேர்ப்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்று உணவுப் பொருள் களுக்கு வெளியூரை எதிர்த்தோக்கியிருந்த நிலை முற்றிலும் மாறியுள்ளது” என்று வரவுசெலவுத் திட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உபரியாக உணவு உற்பத்தி பெருகியுள்ள இந்த நேரத்தில் குமரி மாவட்டத்தில் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் அன்றாடம் தங்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்ல முடியாத நிலைமையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்தோடு இல்லங்களிலிருந்து ரைஸ் மில்லுக்குக் கொண்டு செல்லும் பழுங்கல் நெல்லையும் உணவுக் கட்டுப்பாடு இலாகா அதிகாரிகள் பல்வந்தமாகப் பறித்துச் செல்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கின்ற அதே நேரத்தில், குமரி மாவட்டத்தில் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை இன்னும் தொடர்ந்து வைத்துக் கொண்டிருப்பது நியாயமல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உணவுக் கட்டுப்பாடு குமரி மாவட்டத்தில் அமலில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் சிறு வியாபாரிகள் தங்கள் கடைகளில் வைத்து அரசு முதலான உணவுப் பண்டங்கள் விற்பனை செய்ய மாவட்ட விநியோக அதிகாரி அவர்களிடமிருந்து லைசென்ஸ் பெற்றாக வேண்டும். அப்படி லைசென்ஸ் பெறுகின்ற நேரத்தில் அதிகாரிகளுக்கு 500 ரூபாய் முதல் 1,000 ரூபாய் வரை லஞ்சம் கொடுத்துப் பெற வேண்டிய ஒரு சங்கடமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த இலாகாவைப் பார்த்தாலும் லஞ்சம் வாங்காமல் எந்தக் காரியமும் சாதிக்க முடியாத நிலைமை இன்றையதினம் உருவாகியுள்ளது. இதை அரசு உடனடியாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதிலே அரசு மிகவும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது. இருந்த போதிலும், மின் இணைப்பு கிடைக்காத கிராமங்கள் ஏராளம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. மின் இணைப்பு கிடைத்த பல கிராமங்களில் சக்தியுள்ள டிரான்ஸ்மீட்டர் நிறுவாமையினால் போதிய வெளிச்சம் கிடைக்கவில்லை. அதோடு விசையேற்றம்

1971 ஜூன் 24] [திரு. ஏ. பாலையா]

களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்குவதற்கும், தடையாக உள்ளது. எனவே, சக்திவாய்ந்த டிரான்ஸ்மிட்டர்கள் தேவையான இடங்களில் உடனடியாக நிறுவி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறுபதாயிரம் மின் இணைப்புகளுக்கு மேல் இருந்தால், அந்த மாவட்டத்தில் ஒரு மின்வாரிய மேற்பார்வையாளர் அலுவலகம் தொடங்கப்படுவது முறையாக இருந்து வருகின்றது. ஆனால் குமரி மாவட்டத்தில் ஒரு லட்சத்திற்கும் அதிகமான மின் இணைப்புகள் இருப்பதோடு, கோதையாறு நீர் மின்சாரத் திட்ட வேலையும் முடிந்துவிட்டபடியால் குமரி மாவட்டத்தில் ஒரு மின்வாரிய மேற்பார்வையாளர் அலுவலகம் தொடங்க அரசு அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் அரசு நிதி ஒதுக்கி தேவையான அளவு செய்துள்ளது. இருந்தபோதிலும், குமரி மாவட்டத்தில் சுமார் 700-க்கும் அதிகமான ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் வேலை கிடைக்காமல் மிகவும் துன்பப்படுகின்றார்கள். அவர்களுடைய துயர் துடைக்க 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதத்தில் ஆசிரியர் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்வதாக இருந்தால்தான் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களின் வேலையின்மைத் தீண்டிவிடக் கூடாது. ஓரளவு தீர்க்க முடியும். ஆசிரியர் பயிற்சி முடிந்தவர்களுக்கு உடனடி வேலைவாய்ப்பு வழங்குவதற்கு அரசு உத்தரவாதம் வழங்க வேண்டும். மேலும், குமரி மாவட்டத்தில் ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டிட வசதியில்லாமல் நீண்டகாலமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசின் அனுமதிக்குப் பஸ் மதிப்பீடுகள் அனுப்பிவிடுந்தாம் அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை. எனவே, உடனடியாக மதிப்பீடுகளுக்கு அனுமதி வழங்க ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிபெற்றவர்கள் 30 வயதைக் கடந்தவர்கள் ஏராளம் உள்ளனர். அவர்களுக்கு அரசாங்க வேலை பார்க்க முடியாமல் இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி 30 வயதைக் கடந்தவர்களுக்கு ரிலேக்சேஷன் கொடுத்து அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

கிராமப்புற குடிதண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அதிக நிதி ஒதுக்கி கிராமங்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வழங்கவேண்டும்.

பஸ்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டுள்ளதற்கு இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் ஒன்று, தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பஸ் வழி மூலம் சரியாக, பஸ் விட முடியாத நிலைமை இன்றையதினம் அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. ஒட்டை, உடைசல் பஸ்கள், ஓடாத பஸ்கள் இவைகளை வைத்தே பஸ் போக்குவரத்து நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த

[திரு. ஏ. பாண்டிய]

[1971 ஜூன் 24]

நிலைநிலைப் போக்க, அரசு உடனடியாக முன்வர வேண்டும். இல்லையெனில், பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கியதில் எந்த விதமான பொருளும் பயனும் இல்லாமல் ஆகிவிடும். எனவே, அரசு போக்குவரத்துத் துறையிலே தரிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தில் அரசு பஸ் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு ராணி தோட்டத்தில் விட்டுமேனை வாங்கப் பட்டு, நீண்டகாலமாகியும், அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க இந்த அரசு இதுவரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காதது மட்டுமல்ல, இந்த நிதியாண்டிலும் நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. எனவே, தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க நிதி ஒதுக்கிடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீதான உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வீ. இராசகோபால் : தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக் களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றம் எத்தனையோ நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் பார்த்திருக்கிறது. அவற்றிற் கெல்லாம் சிதரம் வைத்ததுபோல, சோஷலிச தத்துவக் கருத்துக் களைப் பிரதிபலிப்பதாக, தமிழ்நாட்டு மக்கள் பாராட்டக் கூடிய அளவில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் நாங்கள் என்னென்ன கூறி வந்தோமோ, அவற்றையெல்லாம் நாங்கள் அட்சிக்கு வந்த பிறகு நிறைவேற்றி வருகிறோம். தேசிய ஒதுக்கீட்டாண்டு என்பதை வெறும் பேச்சுளவில் அடைய முடியாதது. பொருளாதார சமத்து வத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் இந்த நாட்டில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியும் என்று மறைந்த பொறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். அதைப் பொருளாதார சமத்து வத்தை ஏற்படுத்துவதாக இந்த நிதிநிலை அமைந்திருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தாம் ஜனநாயக சோஷலிச தத்து வத்தை அடைய முடியும்.

இந்த அரசு விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்தினைக் கருத்திற் கொண்டு விவசாய வளர்ச்சிக்கே அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருக் கிறது. நகர்ப்புற மக்கள் எந்தெந்த வசதிகளைப் பெற்று வாழ் கிறார்களோ, அந்த வசதிகள் அனைத்தையும் கிராமப்புற மக்களும் பெற்று அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே நல்ல வழி முறைகளைச் செய்திருப்பதை நான் உளமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் 40 இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நோத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். வந்த

1971 ஜூன் 24] [திரு. வி. இராச கோபால்]

வாசி தொகுதி வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. வடார்க்காடு மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். அதில் என்னுடைய தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. வந்த வாசி என்றவுடன் அந்த இடம் சரித்திரப் புகழ்வாய்ந்த இடமாயிற்றே, என்றுதான் எல்லோரும் என்னிடத்தில் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நான் கூறிக்கொள்வேன், ஒரு காலத்தில் சரித்திரப்புகழ் பெற்ற இடமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அது தரித்திரப் புகழ்பெற்ற இடமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சுதந்திரம் அடைந்து இன்றைக்கு 24 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட இதுவரையில் அங்கு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. எந்தவிதக் கட்டடக் கட்டுக்கோள் அரைப்பதென்றேன் கட்டத் திற்பதிக் காலத்திலே, நமது முதலமைச்சரவர்கள் நமது பிரதம மந்திரியை அழைத்து வந்து வந்தவாசியைச் சுற்றிக் காண்பித்ததாகன. இப்படிப்பட்ட நிலையிலே மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படும் அளவிற்கு இருக்கிறது. வந்தவாசியில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் வந்தவாசியில் நெசவாளர்கள் சிறுபான்மையினராக இருக்கிறார்கள். ஒருசில கிராமங்களில் அவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு சில கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் என்றால் நுரைத்த வருவாயின் வாழும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காசனம் என்னவென்றால், பாவு போடும் நேரத்தில் கிராமத்திலே தெரு வழியாக வண்டி ஓட்டிச் செல்லுகிறார்கள், மாடு போகிறது. இப்படிப்பட்ட இடையூறுகள் ஏற்படுகின்ற காரணத்தால் அவர்கள் நெசவுத் தொழிலைச் சரியாகச் செய்ய முடியவில்லை. இந்தக் கஷ்டத்தை நான் என் கண் முன்னாலேயே கண்டிருக்கிறேன். அதனே, அவர்களுக்குத் தனியாக வீடு அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வந்தவாசியில் தி அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வந்தவாசியில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வந்தவாசி ஒரு பேரூராட்சியாக இருக்கிறது. அது நகராட்சியாக மாறும் நிலையிருப்பதால் அதை விரைவில் நகராட்சியாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே அச்சாப்பாக்கம் நெடுஞ்சாலை என்று இருக்கிறது. அது வந்தவாசியிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் நெடுஞ்சாலை. விருதூர் என்ற கிராமத்திற்கும் கடைசல்குளம் என்ற கிராமத்திற்கும் இடையிலும், சிரமங்கலம் என்ற கிராமத்திற்கும் சாலவேடு என்ற

[திரு. வி. இராச கோபால்] [1971 ஜூன் 24]

கிராமத்திற்கும் இடையிலும் ஆறுகள் ஓடுகின்றன. இந்த ஆறுகளில் மேம்பாலம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், மழைக்காலத்திலே அந்த ஆற்றைக் கடந்து செல்ல முடியாமல் பயணிகள் மட்டுமல்ல, லாரிகள் போன்ற பேருந்து வண்டிகளும் செல்ல முடியாமல் தவிக்கின்ற காட்சியைக் கவனத்திற்கொண்டு அந்த இரண்டு ஆறுகளிலும் மேம்பாலம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பயிற்றுமொழி விஷயத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில், தாய்மொழியை யார் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குப் புத்தகச் செலவிற்காக ரி.பி.சி. வகுப்பில் 50 ரூபாய் என்றும், பட்டப்படிப்பு படிப்பவர்களுக்கு 180 ரூபாயும் வழங்கத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள அசைப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு உத்தியோகச் சலுகையும் கொடுப்பதாகயிருந்தால் நிச்சயமாக அவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கும், பின் தங்கியவர்களுக்கும் கொடுக்கும் சலுகைகளை உயர்த்தியிருப்பது கண்டு உள்ளபடியே இரு சாராரும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்திலே நல்ல கவனம் செலுத்தியிருப்பது கண்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன். குடிசை மாற்று வாரியத்தைக் கொண்டு கிராமப்புறங்களிலும் காரியங்களைச் செய்தால் உண்மையான சோஷலிசத்தை அடைய முடியும். குடிசையில் வசிக்கின்றவர்களுக்கு காற்று, மழை, புயல் ஆகியவை வருகின்ற நேரத்திலே அவர்களுக்குப் பெரிய அபத்து இருப்பதைக் கிராமப்புறங்களில் நான் வாழும் காரணத்தால் உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆகவே, குடிசை மாற்று வாரியம் அங்கேயும் கவனம் செலுத்தினால் வர வேற்பார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

காடுகளாக இருக்கும் நிலங்களில் ஏறத்தாழ 50,000 ஏக்கர் நிலங்களைப் பட்டா செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இதைக் கண்டு நான் பூரிப்படைகிறேன். பட்டா செய்யும் நேரத்தில் நில மில்லாத ஏழைகளுக்கு எந்தவிதத் தவறும் இல்லாதமுறையில் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் சிகரமாக விளங்குவது பிச்சைக் காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டமாகும். இதுவரையில் பிச்சைக்காரர் சளைப்பற்றி யாரும் கவலைப்பட்டது கிடையாது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அடிச்சி, பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வு கொடுக்கின்ற திட்டத்தை வைத்திருக்கிறது. இதற்காக நமது முதலமைச்சரவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

Love opens even the most impossible gates என்று விவேகானந்தர் கூறினார். அன்புதான் இன்ப ஜோதி, அன்பு

1971 ஜூன் 24] [திரு. வி. இராச கோபால்]

நான் உலக ஜோதி, மாகசக்தி என்று காந்தியடிகள் கூறினார்கள். அப்படிப்பட்ட மகாசக்தியாக முதலமைச்சரவர்கள் விளங்குகிறார்கள். பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளித்து மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவார்கள் என்பதை அறியும்பொழுது உள்ளபடியே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக, இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையைப்பற்றி மதிப் பிற்குரிய அங்கத்தினர் மாண்புமிகு திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிடும் நேரத்தில் ஹரிஜனப் பெண்கள் குடிப்பதாக இந்த மாமன்றத்திலே குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிச் கூறிய பொழுது நான் உள்ளபடியே வேதனையடைந்தேன். அவர்களைப் பற்றிக் கூறியது, இந்த மாமன்றத்திலே இழிவுபடுத்துவதாக அந்த வார்த்தைகள் அமைந்திருக்கிறது. பொதுவாக ஆண்கள், பெண்கள் குடிக்கிறார்கள் என்று கூறியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஹரிஜனப் பெண்கள் குடிக்கிறார்கள் என்று ஒரு சமுதாயத்தை இழிவுபடுத்துகின்ற முறையிலே, ஜாதியில்லை, மதம் இல்லை என்ற முற்போக்கான கருத்துக்கொண்ட ஒரு பெரும் தலைவரிடத்தில் இப்படிப்பட்ட சமுதாயத்தைப்பற்றி தாழ்ந்த மனப்பான்மை இருப்பது கண்டு நான் வேதனைப்படுகிறேன் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது சோஷலிச சத்துவத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருப்பதாகண்டு புரிப்போடு வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

(திரு. எம். சுப்பிரமணியம் அழைக்கப்பட்டு, அவர் இல்லாததால் அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த 1971-72-ம் வருஷத்திற்குரிய நிதி நிலை அறிக்கையை நமது பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கை இதுவரையிலே இல்லாத வகையிலே தமிழகத்தில் ஒளி மயமான எதிர்காலத்தை அமைக்கும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற முறையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகவே, பாராட்டுக்குரிய ஒரு அறிக்கையாக இந்தச் சபையிலே அவர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையின் நோக்கம் சமுதாயத் துறையிலே கீழ்த்தட்டிலேயிருக்கும் பெரும்பாலான மக்களைக் கைதூக்கி விடும் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆட்டிப்படடைக்கும் முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து ஏழை எளிய மக்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகப் பல்வேறு யோசனைகளை இந்த அறிக்கையின் மூலம் தமிழக மக்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள். மனித சமுதாயத்திற்குத் தேவையானது உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகிய மூன்றும் ஆகும். இந்த மூன்றும் கிடைக்க தமிழக அரசு வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலமாகத்தான் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் அறிக்கையில் கண்டிருக்கும் விஷயங்கள்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1971 ஜூன் 24]

நிறைவேற்றப்பட முடியும். அந்த முறையிலே நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பாக மத்தியிலே குவிந்து கிடப்பு; அதிகாரங்களைப் பாவலாகக் வேண்டுமென்றும், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுவும் கவனத்திற்குரிய விஷயமாகும்.

இன்றையதினம் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரைச் சட்டிக்காட்டுகின்ற ஒரு நிலை நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்டத்திலேயிருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துகின்ற வகையிலே இந்தியாவிலேயிருக்கும் மக்கள் ஒருமுகமாகத் தேர்தலிலே வாக்களித்து மத்தியிலேயும், மாநிலங்களிலேயும் அரசை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குரிய நடவடிக்கைகளும் தேவைப்படுகிறது. இவ்வாறு சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இன்றைய தினம் விவசாயிகளைச் சார்ந்திருக்கும் நாடு தமிழ்நாடு. விவசாயிகள் வாழ்க்கையிலே மிகப்பெரிய அளவிற்குக் கடன்காரர்களாக வாழ்கிறார்கள். கடன் சுமை தாங்க முடியாத அளவிற்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். லேவாதேவிக் காரர்களிடமிருந்து பல வகைகளிலே கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாக வரும் ஆண்டுக்கு சுமார் 85 கோடி ரூபாய் வழங்க அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் விவசாயிகளின் வாழ்க்கை கடனிலே வாழக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, கடனிலே பிறந்து கடனிலே வாழ்கின்ற ஒரு நிலையைப் போக்குகின்ற முறையிலே பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. இன்றையதினம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்போனால், விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களுக்கும் அதிகமாக வட்டி செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு செலுத்தப்பட்டிருக்கும் கடன்களை ரத்து செய்யும் முறையில் சட்டங்களை நிறைவேற்றினால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவிலே வருஷாவருஷம் அதிக உழை பெய்வதால் வடிகால் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டு வேண்டுமென்று உலக வங்கியின் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்டு அந்த அங்கீகாரம் மத்திய சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்படாமல் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் திட்டம் மிக அவசியமானது. நம்முடைய தமிழகத் திலே இருக்கிற மாவட்டங்களிலேயே 14 லட்சம் ஏக்கராலிலே விவசாயம் நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த மாவட்டத்தில் வடிகால் இன்மையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பல இலட்சம் ஏக்கராவை மீட்கவும், விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற கஷ்டத்தைப் போக்கவும் வடிகால் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் முறையில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் அந்த மாவட்ட விவசாயிகள் பெரிய அளவு பாதிக்கப்படுவார்கள். அவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றவர்களில் குத்தகைதாரர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய குத்தகை பாக்கியினைக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்ட பிறகு முன்னால் இருந்த காங்

1971 ஜூன் 24] [திரு. ஆ. கு. சம்பையா]

கிரஸ் அரசாங்கம் 1960-61-ம் ஆண்டு குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்ய வேண்டாமென்பதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்கள். ஆனால் அதன் பிறகு பொறுப்பேற்ற கிராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அம்மாதிரி நிறுத்தப்பட்டிருந்த குத்தகை பாக்கிகளை எல்லாம் நான்கு தவணைகளில் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று சட்டம் செய்தது. காணாத பாக்கியை வசூல் செய்வது என்பது முடியாத ஒன்றாகும். அந்த ஜில்லாவில் ஒரு பக்கத்தில் வறட்சியும், ஒரு பக்கத்தில் வெள்ளம் ஏற்படும் நிலையில் குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்வதற்காக ஏராளமான வழக்குகள் ரெவின்யூ கோர்ட் மூலம் போட்டிருப்பதால் அந்த விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு வெறும் கூலிகளாக மாறும் நிலை ஏற்பட்டால் அது அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும் ஆபத்தான நிலையாகும். ஆகவே, குத்தகை பாக்கிகளை ரத்து செய்வதோடு கூட அவர்களை எந்தக் காரணத்தையும் கொண்டும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாதென்ற சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலும், மற்ற மாவட்டங்களிலும் சில நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் கடன் பெற்று கிணறு தோண்டிக் கொள்ளுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கும் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் விவசாயிகள் கடன் பெற்று கிணறுகளைத் தோண்டிக் கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலத்திலே, கடன் பெற்று கிணறு தோண்டுவதற்கு அவர்கள் மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி கிராமங்களில் சமுதாயப் கிணறுகளை அரசாங்கமே தோண்டிக் கொடுப்பதன் மூலம் அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் உழவர்கள் விவசாயம் செய்ய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தொழில் வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கம் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயத்தைப் பற்றி இருக்கக்கூடிய நிலையில் அங்கும் தொழில்களை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

தஞ்சையிலுள்ள ஆநூரான் சர்க்கரை ஆலையிலுள்ள சில தொழிலாளர்கள் மீது எந்த விதமான வழக்கும் இல்லாதபோது காரணம் எதுவும் இல்லாமல் அவர்களைப் போலீசார் கைது செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக ஆறு பேரை வேலையில்லிருந்து நீக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயத்திலே யாரும் தலையிடச் சம்மதிப்பதில்லை. கலெக்டர் அவர்களுடைய யோசனையையும் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் கேட்பதில்லை. இதனால் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய குடும்பம் பெரிய அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1971 ஜூன் 24]

காட்டு இலாகாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் லட்சக் கணக்காக விவசாயத்திற்கு லாயக்காக இருக்கின்றன. அந்தக் காட்டு நிலங்களில் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யச் சென்றால் வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன. இதனால் ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் கோர்ட்டுகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். சார்புப் படிக்கு லாயக்கான காட்டு நிலங்களைக் கணக்கில் எடுத்து அவற்றை விவசாயம் செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கான நல்ல சட்டங்களை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து ஒரு சட்டமாகக் கொண்டு வருவதை வேகமாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதன் மூலம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியும். விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்குவதற்கான சட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. த. சோனையா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் முதல்வர் தந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு முதலில் வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நன்றிக் கடனைச் செலுத்துகிறேன். இந்த மன்றம் எவ்வளவோ நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் பார்த்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு வந்த இந்த அறிக்கை மிகச் சிறப்பாகவும் கேட்போருக்கு இனிமையாகவும், பொருள் நிறைந்ததாகவும், அறிவின் சிகரம் அண்ணா அவர்கள் கருத்து நிறைவேறும் வகையில் அவர்கள் வாயிலே கேட்ட சில அழகான சொற்களோடு திட்டங்களை எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையிலே தமிழ் விளையாடியதைப் பார்த்தோம். இதிலே கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில வார்த்தைகளை நான் சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ மாநிலங்கள் வளமாகவும், மத்திய அரசு பலமாகவும்— உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போர் மாநில அரசிலும், உறவுக்குக் கை கொடுப்போர் மத்திய அரசிலும் இருந்திடும் இந்தக் காலத்திலேயே, தமிழகத்தின் முறையீடுகள் பல தட்டிக் கழிக்கப்படுகின்றனவென்றால், தயவுக்குத் தவம் கிடப்போர் மாநிலத்திலும், காராள சிந்தையற்றோர் மத்திய அரசிலும் இருந்திட்டால் மாநிலத்தின் வேண்டுகோள்கள் விழலுக்கு இறைந்த நீராகும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? — மாநில அளவில் உள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு, பர்த்திரத்தில் உள்ளதை மட்டும் சிந்தாமல், சிதறாமல், அயராமல், ஆறியாமல் பரிமாறும் பாக்குபோல் — இன்றைய அரும்புகள், நாளை மலர்கள்; இன்றைய மழைகள், நாளை நமது மரபு காக்கும் மாண்பு செல்லங்கள்; அவைகளை அளவோடு பெறுவதும், வளமோடு வாழ வைப்பதும் அரசு ஆடவர்,

திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்

1971 ஜூன் 24] [திரு. த. சோனையா]

பெண்டிர் இம்முறவரின் ஒத்துழைப்பின்பாற்பட்டதாகும்—கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு வளையத்திற்குள் கொளுத்தப் படாத கற்பூரமாகத் தமிழ்நாடு எத்தனை நாளைக்குத் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்? என்று இப்படிப்பட்ட அரிய வார்த்தைகளை அழகான தமிழில் அவர்கள் தந்தி தக்டிருக்கார்கள்.

நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கின்றபோது சிலர் தலைவலி வரும் என்று சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை மாறி இன்னும் கொஞ்சநேரம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வாசிக்க மாட்டார்களா என்று எண்ணும் அளவுக்கு அருமையான திட்டங்களைத் தமிழிலே முதல்வர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கை உள்ளபடியே ஒவ்வொருவராலும் பாராட்டித்தீர வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இந்த அறிக்கையிலே வைகைக் கால்வாய்த் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வைகைக் கால்வாய்த் திட்டம் நீண்ட நெடுங்காலமாகப் பேசி வருகின்ற நிலையிலேயே இரந்தா கொண்டிருக்கிறது. பார்த்திபனாருக்குக் கிட்டக்கே வெறுகனாரில் தமிழக முதல்வர் அவர்களால் அனுகூலமாக இருந்த இந்தத் திட்டம் எதிர்பாராத நிலையில் அவர்கள் நேரடியாய்ப்பட்டிருந்த காரணத்தால் தடைப்பட்டு விட்டது. அது இன்றுவரை செயல்படுத்தப்படவில்லை. தமிழக அரசு அந்தத் திட்டத்தைக் கொஞ்சம் வேகமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். வெறுகனாரில் கட்டுவதாக இருந்ததை கேபரினேட்டல் கட்டுவது பற்றி மறுபரிசீலனை நடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மதுரை-இராமநாதபுரம் இரண்டு பகுதியும் இரண்டும் இடத்தில் இந்த அணையைக் கட்டுமாறு தமிழக அரசுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிச்சைக்காரர்கள் மறு வாழ்வில் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ள தமிழக முதல்வர் அவர்கள், அவருடைய பிறந்த நாள் அன்று பிச்சைக்காரர்களின் மறு வாழ்வினைகள் பெரு திட்டி கிரட்டினைகள். அதனால் அதிக வரதிற அவருடைய பிறந்த நாள் அன்று தமிழகத்திலே உள்ளவை வண்டித் தொழிலாளர்களக்கும், ரிக்ஷா வண்டித் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு விமோசனம் ஏற்படுகிற அவருக்கு ஒரு திட்டத்தை அவர் ஒருவாக்க வேண்டுமென்று நான் தலைவர் அவர்களை நிக்ப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்திற்காக 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக 4 கோடி ரூபாய் சென்னை மாநகரத்தில் மட்டுமே செலவிடப்படுகிறது. இதைக் குடிசையிலேயே பரம்பரை பரம்பரையாக வாடும் திராவிட பறத்திலுள்ள மக்களுக்கும் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக ஏரூ கட்டிடக் கருவ வசையில் திட்டங்கள் திட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கங்கையை காவிரியோடு இணைக்கவேண்டுமென்ற பெரும் திட்டம் வைத்து இருக்கிறோம். அது போல் காவிரி ஆற்றிலிருந்து வைகை

[திரு. டி. சோனையா]

[1971 ஜூன் 24]

நதியை இணைக்கும் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கினால், அந்தத் திட்டம் 5 ஆண்டுகளில் வெற்றி பெற முடியும். அதற்காக 10 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று நிபுணர்களால் சொல்லப் படுகிறது. அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபின்னால் காவிரி-வெகை இணையுமாகுல் முகவை மாவட்டத்திலுள்ள கண்மாய்கள் நிறையும் அதோடு மட்டுமல்ல, முகவை மாவட்டத்திலுள்ள ஏராளமான புஞ்சை நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக மாறிவிட ஏதுவாகும். அது ஒரு நல்ல திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை தமிழக அரசு கவனத்தில் வைத்து செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் ஏழை எளிய விவசாயிகள் கடன் வாங்க வேண்டுமானால் சிறிய அதிகாரிகளிடமிருந்து ஆபீசர்கள் வரையில் சென்று காத்துக்கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலைமையைத் தமிழக அரசு போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல்களுக்கு ஆட்சிபுரம், வழங்குவது போல், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் 1, 2, 3, 5 ஏக்கர் என்று வைத்து இருப் பவர்களுக்கு ஒரு பாஸ் புக் போன்று தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அவர்கள் விவசாய வங்கிகளில் இருந்து கடன் வாங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த விவசாயிகள் திரண்டு நாட்களுக்குள் கடன் தொகை பெறும் வகையில் ஒரு சூழ்நிலையை அரசாங்கம் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் இந்த நாட்டிலே விவசாயிகள் நிச்சயமாக முன்னேற முடியும். அவர்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்கவேண்டுமென்று நான் இங்கே தயவு செய்து சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாமேறும் தொழிலாளர்களுக்கு விவசாயம் எற்படப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அது போல் இந்த ரிக்கஸ் வண்டித் தொழிலாளர்களுக்கும், கை வண்டித் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கமே கடன் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் கடன் கொடுப்பதைத் திரும்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். எத்தனையோ ஏழை எளியவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் சர்க்கார் இந்த ரிக்கஸ் வண்டித் தொழிலாளர்களுக்கும் கை வண்டித் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு வழி காணவேண்டுமென்று மிகப் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக சர்க்கார் தாதுக்குடித் துறைமுக திட்டத்தையும் சேது சமத்திரத் திட்டத்தையும் ஒன்றாக ஒளைத்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ்கள் கேசியமாகக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழக சமகாபம் நிச்சயம் பாராட்டும் (மணியாகக்கப்பட்டது) காரியாக்கின் மதலமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள இந்த சிறப்பு மிக்க நிதியில் அறிக்கையைப் பாராட்டி இந்த அளவிலே என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1971 ஜூன் 24]

* திரு. எ. க. துரைசாமி : தலைவரவர்களே, பேறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உள்ளத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலும் 'கூழுக்குப் பற்பலர் வாடவும் ; சிற்சிலர் கொள்ளை அடிப்பதும் ; நீதியோ ; புவி வாழ்வது தான் எந்தத் தேதியோ?' என்று இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையிலா மாபெரும் கவிஞன் ஒருவன் எழுப்பிய வினாவிற்கு விடை கூறும் திசை நோக்கி நடை போடுகின்ற வகையிலும் ; சோசலிச மனம் கமழுகின்ற வகையிலும் ; சி.மு. கழகத்தின் உலகமும் தமிழகத்தின் முதல்வருமான கலைஞர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே தாக்கல் செய்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையை வாசனேற்றுப் பேசுகிற நிலையில் வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றி கூறி என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு உணவுத் துறையில் மிகுந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி நல்ல முறையில் பெருக வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கடந்த ஆண்டு உழவர்களுக்கு வழங்கிய 3 கோடி ரூபாய் கடனை இந்த ஆண்டு நீண்ட காலக் கடனாக 21 கோடி ரூபாயும், குறுகிய காலக் கடனாக ரூ. 61.5 கோடியாகவும் கொடுக்கும் அளவுக்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது வரை இரண்டு லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு நிலப்பட்டா வழங்கியிருக்கிறது. 50,000 ஏக்கர் காட்டு நிலங்கள் மேலும் பட்டா வழங்கப்பட இருக்கிறது. பல பகுதிகளில் பொதுவாக விவசாயம் பெருகுவதற்கு ஏரிகள் மூலம் பாசன வசதி கிடைக்காமல் பலர் அல்லல் படுகிறார்கள். குறிப்பாக ஏரிகளுக்கு வரும் கால்வாய்கள் எல்லாம் சரியாக இல்லாததால் ஏரிகள் வரண்டு கிடக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 10 ஆண்டு காலமாக பாக்கம் ஏரிவாய்க்கால் சரியாக இல்லை. அது பெரிய ஏரி. இப்போது அதைச் சரிபடுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கல்வித்துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதற்காக இந்த 71-72-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் 81.84 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க இருக்கிறது. இந்த அரசு எடுத்து இருக்கும் இவ்வளவு பெரிய முயற்சிகளுக்கு நாட்டிலே உள்ள மக்கள் நல்ல வரவேற்புத் தருகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலையில் என்னுடைய குடியேற்றத்தில் இருக்கும் அரசினர் மகளிர் ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளி இப்போது மரத்தடியில் நடத்தப்படுகிறது. அந்தப் பள்ளிக்கு உடனடியாகக் கட்டிடம் கட்டித் தர அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும், பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கும் நல்வாழ்வு அளிக்கும் வகையில் பல கோடி ரூபாய் அளித்து இருப்பதை நான் வாசனேற்றுகிறேன். அரிசனங்களுக்குக் கல்வி நிலையத்திலும், வேலை வாய்ப்புகளிலும் ஒதுக்கப்படும் இடங்களை

[திரு. ஏ. க. துரைசாமி]

[1971 ஜூன் 24]

16 சத வீதத்திலிருந்து 18 சத வீதமாக உயர்த்தி இருப்பதை வரவேற்கிறேன். அது போல் அவர்களுக்கு மாத உதவித் தொகையாக செனையில் கொடுக்கப்பட்டு வந்த தொகையை ரூபாய் 60-ஐ ரூபாய் 70 ஆகவும் 19.9 இடங்களில் ரூ. 50-விருந்து ரூ. 55 ஆகவும் இவ்வாண்டு முதல் உயர்த்த அரசு தீர்மானித்துள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன்.

என்னுடைய குடியாத்தத்திலிருந்து வேலூர் செல்லவேண்டுமானால், பள்ளிகொண்டா வழியாகச் செல்லவேண்டும். குறுக்கே பாலாறு வருகிறது. மழை அதிகமாக வந்து விட்டால் அந்தப் பகுதி வழியாகப் போக்குவரத்து செல்ல முடியவில்லை. ஆகவே, அந்தப் பாலாற்றின் மீது ஒரு மேம்பாலம் கட்டுவதற்கு இந்த அரசு எதிர்காலத்தில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏராளமான குடிசைத் தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. தீப்பெட்டித் தொழில், நெசவுத்தொழில், பீடித்தொழில் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. என்னுடைய குடியேற்றம் பகுதியில் தீப் பெட்டித் தொழில் குடிசைத்தொழில் போல் நடக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலேயே சிலகாசிக்கு அடுத்து இங்கு தான் தீப்பெட்டி அதிகமாகத் தயாராகிறது. அதற்கு லைசென்சு கொடுப்பதில், குடி இருப்பு பகுதி, குடியிருப்பு அல்லாத பகுதி என்று பாகுபாடு சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1954 ஆண்டில் எங்களுடைய தொகுதியில் நடந்த உபதேர்தல் காலத்தில் தமிழகத்தின் முன்னாள் முதல்வர், பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களிடம் மோர்தானா அணை கட்டப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. இன்று 17 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் அதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த அணையினால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பலன் பெறும். இந்தப்பகுதியில் 100 அடி வரை கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடை யாது. ஆகவே, மோர்தானா அணை, பத்ரபல்லி அணை கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோல் மருத்துவ வசதியைப் பொறுத்த வரையில், குடியேற்றத்தில் கூடுதலான படுக்கை வசதியும், பாத ராமியில் புதிய மருத்துவ மனையும், கொட்டமிட்டாளில் ஒரு மருத் துவ மனையும் ஏற்படுத்திக் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

இப்படிப்பட்ட அருமையான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்பதோடு, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டிக் காட்டியது போல், வாழ்வில் வளம் கொண்டோர் சிலரும், விழிகளில் குளம் கொண்டோர் பலருமாக இருக்கின்ற சமுதாயத்தைமாற்றி அமைக்கக்கூடிய வகையில் அமைந்துள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்த முதலமைச்சரைப் பாராட்டி, எனக்கு இந்த மாமன்றத் திலே கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்த நலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

1971 ஜூன் 24]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்):
மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் எழுதிப் படிப்பது சட்ட
மன்றத்தின் விதிகளின்படி தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி
விரும்புகிறேன். அடுத்து திரு. கு. இராசமாணிக்கம்.

திரு. கு. இராசமாணிக்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த
1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று
அதிலுள்ள சிறந்த அம்சங்களைப் பாராட்டி, என்னுடைய
கருத்தினைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு கணக்குப் புத்தகமாக இல்லாமல்,
ஒரு சிறந்த இலக்கியமாக நம் முதல்வர் அவர்கள் அளித்திருக்
கிறார்கள். இதுவரையில் இது போன்ற அறிக்கையினை இந்த
நாடு காணவில்லை என்ற அளவுக்கு இது சிறப்பாக அமைந்திருக்
கிறது. சிறப்பாக என்று சொல்லும்போது, இன்றையதினம்
நாட்டின் உயிர் நாடியாக இருக்கும் விவசாயத்திற்கு என்னென்ன
தேவையோ அவைகளெல்லாம் நிறைவு செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.
இந்த 26 அம்சங்கள் நாட்டிற்குத் தேவையான எல்லா
வற்றையும் செய்து கொடுக்கும் அளவில் இருக்கிறது. இதற்கு
மேற்கோளாகச் சொல்லப் போனால், கிருக்குறளைப் பாராட்டிப்
பேசும்போது, கடுகைத்துளைத்து எழு கடலை துழைத்து என்றும்,
அணுவைத் துளைத்து என்றும் சொல்வார்கள். அதே போல
சிறந்த கருத்துக்களை இங்கே அள்ளித் தந்திருக்கிறார்கள். உள்ள
படியே இவ்வளவு சிறப்பான அறிக்கையினை வரவேற்றுப் பேச
வதற்கு ஒரு வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்
கொண்டு என் தொகுதி நிலைகள் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல
விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்,
ஆதித் திராவிட மக்கள் வாழும் பகுதி. அங்கு கோவில், மடம்
போன்றவைகளின் அதிகங்களும், பெரு நிலச் சொந்தக்காரர்
களும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதன் காரணமாக,
எந்த அளவிற்குச் சரியான முறையில், ஏற்றமான முறையில்
விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய
வேண்டும் என்று விரும்பி சலுகைகளைக் கொடுக்க முன்
வருகிறதோ, அவற்றை அந்த மக்கள் பெற முடியாத சூழ்நிலை
ஏற்படுகிறது. அதனால் உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று,
நிலத்தின் விளைச்சல் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கணக்குப்
பாராமல், அதிகமான சலுகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு போக
நிலத்தை இரு போக நிலமாக ஆக்க வேண்டும் என்றும், இரு
போக நிலங்களை மூப்போகம் ஆக்க வேண்டும் என்றும் தீவிர
மாகச் செயல்படுகிறார்கள். இன்னும் கோடை காலங்களில்
நிலங்களில் கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம், எள்ளு போன்ற
தானியங்களை விளைவிக்க வேண்டும் என்று அரசு விரும்புகிறது.
அதற்கான ஆணைகளைப் பிறப்பிக்கிறது. பல்வேறு விவசாய
இலாகா மூலமும் மற்றத் துறைகள் மூலமும் கருத்துக்கள்
வழங்கப்படும் போது, குத்தகைப் பிரச்சினை காரணமாக விவசாய

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்] [1971 ஜூன் 24]

மக்கள் அல்லல் படுகிறார்கள். ஒரு போக நிலத்தை இரு போகம் ஆக்கும் போது, இரண்டு மடங்கு குத்தகை அதிகரிக்கிறது. கோடைக் காலத்தில் சாகுபடி செய்தால், அதற்கும் அதிகமான பகுதி கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்தத் தொல்லைகளால் உழைக்கும் விவசாயிகள் உற்சாகமின்றி, இந்த நல்ல காரியத்தில் ஈடுபடாமல், இந்தச் சலுகைகளை அனுபவிக்க முடியாமல், எந்த காரியத்தையும் மேற்கொள்ளாமல் இருந்து விடும் நிலை இருக்கிறது.

நாம் பல்வேறு பிளர்ச்சிகளிலும் முற்போக்காத இருந்தாலும், எழுச்சியைக் காட்டினாலும், கோவில், மடம், இவற்றின் பெயரால் இருக்கும் நிலங்களில் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் அவதிக் குள்ளாகிறார்கள். கோவில், மடம் இவையெல்லாம் அறத்தின் பெயரால் இருப்பவை. இங்கே ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வது தான் உதவியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், தகக்கிப் பிழியப்படுகிறார்கள். அது தர்மம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் பிச்சைக்காரர்களுடைய மறுவாழ்வுக்குத் தேவையான அளவிற்கு, இந்த அரசும், முதல்வர் அவர்களும் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் கோவில் மடம் இவற்றைச் சேர்ந்த வர்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக நடந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கொள்கை, விவசாயிகள் வாழக்கூடாது. சாகவும் கூடாது என்பதுதான் விவசாயி இறந்துவிட்டான் என்றால் அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு ஆள் இல்லை. அவன் வாழ்ந்துவிட்டால், இவர்களுக்கு அடிமையாக இருக்க மாட்டான். அந்த அடிப்படையில், முற்போக்கான காரியங்களுக்கு அவர்கள் எந்த நேரமும் இடையூறுகளே இருந்து வருகிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள், கோவில், மடம் இவற்றின் நிலங்கள் தேசியம் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட காலம் மிக விரைவில் வரவிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் விவசாய மக்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரமும், நிலத்தில் உழைக்க சுதந்திரம் பெரும் அளவிலும், தக்க ஊதியம் பெரும் அளவிலும், அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கும் சலுகைகளை பெறத் தகுதியுள்ளவர்களாகவும் ஆக்கப் படவேண்டும். அதற்காக புதிய சட்டம் ஒன்றை இந்த அவையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு நிலத்திற்கு குத்தகை 12 கலம், 15 கலம் என்று வைத் திருந்தால், பின்னால், உழைப்பால், அரசாங்கத்தின் உதவியால், கொடுக்கப்படும் துணைகளால் அதிகப் பலனைப் பெற்றால் அந்த உழைப்பின் பலனை அவனுடைய வாழ்க்கைக்கு உபயோகித்துக் கொள்ள, சமுதாயத்திற்கு உபயோகித்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வாங்கிய கடன்கள் பாக்கியிருக்கின்றன. 1961, 62 போன்ற ஆண்டு

1971 ஜூன் 24] [திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

களில் அவர்களால் வாங்கப்பட்ட கடன்களை திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். மேலும் விவசாயத்தை மேற்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, குத்தகை பாக்கி ஏற்பட்டுப் போய், நிலத்தை மற்றவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்து விட்டு, இன்றையதினம் அவர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். முன்னால் 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தவர்கள், இன்றைக்கு அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் கூட இல்லாமல், சாதாரண ஏழைகளாக விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பெற்ற கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல், கடன் ரூ. 500 என்றால், இன்றைக்கு அது 1,000 ஆகி கடன் 800 ஆக இருந்தால் 1,500, 1600 என்று ஆகி உயர்ந்திருக்கும் நிலையில், அவர்களுக்கு அடிப்படை வசதியில்லாமல், குத்தகைக்கும் நிலமில்லாமல் கூலிகளாக மாறி, கடன் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் தொகையைத் தள்ளிப் போடுவதன் மூலம் வசதி செய்து கொடுத்து அரசு உறுதுணையாக இருக்கும் வழிகளில், விவசாய வளர்ச்சி அடையக் கூடிய வகையில் வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பி. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். உறுப்பினர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கடன்களைத் தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்றும், அதைக் கட்ட முடியாத நிலையில் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். மிகத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கெங்கே மழை இல்லாமல், விளைச்சல் 35 சதவீதத்திற்குக் குறைவாக இருக்கிறதென்று சான்று பெற்றவர்கள், அதை கலெக்டர் மூலம் சர்க்காருக்கு அனுப்பித் தந்தால், நிச்சயமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கடன்கள் ஒரு ஆண்டில் கொடுக்க வேண்டியது, மூன்று ஆண்டுக்குத் தள்ளி வைக்கப்படும். இது வரையில் கூட்டுறவுக் கடன் தள்ளி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டு, சான்று அனுப்பி, அனாவாரி சர்ட்டிபிகேட் அனுப்பி, யாருக்கும் மறுக்கப்படவில்லை. நெற்றுத்தான் இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தள்ளி வைத்திருப்பதாக ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து செய்தி வந்தது. நடை முறை தெரியாமல் யாராவது திண்டாடுகிறார்களோ என்பதற்காக இந்த விளக்கத்தைச் சொல்லுகிறேன். எந்த ஊரிலாவது மழை குறைவாக இருந்து, விளைச்சல் குறைவாக இருந்தது என்றால், ஒரு கால் காகிதம் எடுத்து, கொஞ்சம் இங்கு செலவு செய்து, 35% க்கும் குறைவாக விளைச்சல் இருக்கிறது என்று கலெக்டர் கைமேத்து வாங்கி, எனக்கு அனுப்பினால் கூட போதும், அந்த அனாவாரி சர்ட்டிபிகேட்டை ரிசர்வ் பாங்கிக்கு அனுப்பி, வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். இதில் அரசாங்கத்திற்கு நட்டம் எதுவும் இல்லை. இதுவரையில் ஒன்றேகால் கோடி அளவிற்கும் அதிகமாக ஒரு ஆண்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதை மூன்று ஆண்டுக்குத் தள்ளி

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1971 ஜூன் 24]

வைத்திருக்கிறோம். பாராவது கேட்டு இதுவரையில் கொடுக்கவில்லை என்பதில்லை. ஒரு கோடி ஆனாலும் சரி, ஐந்து கோடி ஆனாலும் சரி, ரிசர்வ் பாங்கி தள்ளி வைக்கிறது. அப்படிச் சலுகை கொடுத்து வருகிறோம். நேற்றுக் கூட சில கோடிகளுக்கு சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எங்கெங்கே வறட்சி இருக்கிறதோ, மழை குறைவோ அங்கெல்லாம் தள்ளிக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் ஒன்று மட்டும் வேண்டும். அனாவாரி சர்ட்டிபிகேட் வேண்டும், கர்ணம் கையெழுத்துப் போடலாம், கர்ணம் இல்லாவிட்டால், தாசில்தார் போடலாம், அவரும் போடாவிட்டால், கலெக்டரையே நேரில் கண்டு கையெழுத்து வாங்கி அனுப்ப வேண்டும். சர்ட்டிபிகேட் மாத்திரம் நீங்கள் வாங்கிக் கொடுத்தால் போதும். தள்ளிக் கொடுக்கவில்லை என்று இதுவரையில் எங்கேயும் இல்லை. நடைமுறை தெரியாமல் பாராவது இருப்பார்களானால், ஏழை எளிய விவசாயிகள் பயன் அடையும் வகையில், நாம் மன நிறைவு பெறும் வகையில், இந்த நிலையை எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. இராசமாணிக்கம் : அமைச்சருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்போன்ற சர்ட்டிபிகேட்டுகளை அவர்களிடத்தில் கொண்டு வந்து சமர்ப்பிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளாக இருக்கின்றவர்கள் செய்த செயல்களின் காரணமாகத்தான் இது போன்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குப் பயன் கிடைக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்தப் பணத்தை விவசாயிகள் பெறுவதற்காக ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1962 பொதுத் தேர்தலில் அன்றையதினம் பெருந்தலைவராக இருந்த காமராஜ் அவர்கள் விவசாயிகள் பெற்ற கடனை திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று சொன்னார்கள் நொண்டிக்குதிரைக்கு சறுக்கின சாக்கு என்கிற மாதிரி அன்றையதினம் பெருந்தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தாலும் கொடுக்க இயலாத நிலையை உண்டு பண்ணினார்கள். அத்தகைய நிலைமையை இப்போது உண்டு பண்ண வேண்டாம் என்றுதான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதித் திராவிட பெருங்குடி மக்களுக்குச் செல்வதற்கான பாதைகள் அப்போது இல்லை. இப்போது கழக அரசு அவர்கள் செல்வதற்கான பாதைகளைக் கட்டியிருக்கிறது. ஆயினும் இன்னும் சில கிராமங்களுக்கு சாலை வசதிகள் இல்லை. சிறிது கிராமமாக இருந்தாலும் அங்கு சாலைகளை அமைத்துத் தர இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் என்னுடைய பகுதிக்கு மின்சார வசதிகளில்லை காரணம் கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பரேஷன் தனியாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றது. அதன் காரணமாக

திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்

1971 ஜூன் 24] [திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

8 ஆண்டுகள் 10 ஆண்டுகள் விண்ணப்பங்கள் இருந்தாலும் அதற்கென்று மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் அமைத்திருப்பவர்கள் அது போன்ற பயனைப் பெறவில்லை. கோடை காலத்தில் கோடை நெல் சாகுபடி செய்யலாம் என்ற எண்ணத்தில் மின்சார இணைப்புக் கேட்டும் 4, 3 ஆண்டுகளாகப் பெற முடிபாத நிலை இருக்கிறது இதுபோன்ற நிலைமையைப்போக்க வேண்டும் என்று மிகப்பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் ஆறுகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளுக்கும் தொடர்ந்து செல்வதற்குப் பாலங்கள் அங்கே கிடைக்கா. கடந்த 10 ஆண்டுகளாக அவர்களுடைய முயற்சிகள் ஒன்றும் பயனளிக்கவில்லை, மாவட்ட அபிவிருத்திக் கூட்டங்களிலேயும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆற்றின் தென் பகுதியில் இருக்கின்ற நேற்று வாய்க்கால் கீற்றுமான் போன்றவைகளுக்கு வண்டி போகின்ற பாலங்களைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு ஏழை எளியவர்களின் அரசு. அவர்களுக்காக நல்ல பல வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று மிகப்பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்றையதினம் சும்புகோணத்தில் ஒரு அரசினர் கல்லூரி இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மாயவரத்திலே இருக்கிறது. திருவிடைமருதூரில் ஒரு அரசினர் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருநாகேஸ்வரம் ஒரு பேஜர் பஞ்சாயத்து. அந்த பஞ்சாயத்தில் மருத்துவமனை இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு மருத்துவ மனை அமைத்துத் தருவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு நமது மக்கள் நல்லாழ்வுத்துறை அமைச்சரிடத்தில் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களும் ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய பகுதி விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆடுதுறை 27 என்று சொன்னால் நாட்டின் பஞ்சத்தை நிரந்தரமாகப் போக்கக் கூடிய நெல் ஆகும். அப்படிப்பட்ட நெல்லை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை யென்று சொன்னால் அரசு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. அரசு செய்கிறது. இருக்கின்ற ஆதிக்கங்கள் அதைத் தருவதற்கு மறுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஆதிக்க நிலைமைகளை மாற்றி அமைப்பதற்கு விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக நிலங்களைக் கொடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பினைத் தந்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மான்! பிறகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் இடையில் சொல்லும்போது வறட்சி பகுதிகளிலிருந்து எவரேனும் ஒரு கால் கடிதமாக விண்ணப்பம் வந்தாலும் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒத்தி வைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறினார்கள். அதிகாரிகள் அம்மாதிரி நடந்துக்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1971 ஜூன் 24]

கொள்வதில்லை. குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதி வறட்சிப் பகுதியாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்தம்கூட விவசாயிகளுடைய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்தார்கள் நான் சென்ற சொல்லியும்கூட கேட்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தயவு செய்து இன்னொரு முறை சொல்கிறேன். வறட்சிப்பகுதி என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பகுதி என்று சொல்லவில்லை நான். அப்படிப்பட்ட இடங்களினெல்லாம் கூட்டுறவுத்துறை கடன் தள்ளி வைக்கப்படும் என்று சொல்லவில்லை நான். நான் சொல்வதை அருள் கூர்ந்து கேட்கவேண்டும். கால் கடிதம் என்று சொன்னேன். அது கிடைப்பது கடினம் அல்ல. ஒரு துரித மை என்று சொன்னேன். அதுவும் கடினம் இல்லை. நூற்றுக்கு 33 சதவிகிதம் கூட விளைய வில்லை யென்று எழுதி அதை கர்னம் அல்லது தாசில்தார் அல்லது கலெக்டர் இவர்கள் கையெழுத்திட்டு ஒரு 'அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட்' கொடுக்க வேண்டும். ரிசர்வ் பாங்கில் இப்படிப்பட்ட சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். வறட்சி என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதென்றால் அவர்கள் கேட்டுக் கொள்வதில்லை. இதை ரிசர்வ் பாங்கிற்கு அனுப்பி அந்தப் பணத்தைப் பெற்று இந்தக் கடன் வசூலக் கடனாக மாற்றப்படும்.

திரு. செ. கோ. நிகலநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த சபையின் முன் நமது முதல்வர் அவர்களால் வைக்கப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சிவவற்றைச் சொல்ல எந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக எனது தொகுதி மக்களின் சார்பாக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நடந்து முடிந்த தேர்தலின் போது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் தமிழகத்தின் மக்கள் முன் வைத்த பிரச்சனை ஏழை மேலும் ஏழையாக வாழ வேண்டும், பணக்காரன் மேலும் பணக்காரனாக வாழ வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற பிற்போக்கு கட்சியினருக்கு நீங்கள் உங்கள் வாக்குகளை அளிக்கப் போகிறீர்களா அல்லது முற்போக்கு கருத்துக்களைக் கொண்டதும், ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்வை உயர்ந்த வேண்டுமென்று பாடுபடுகின்ற இந்த தி. மு. கழக சர்க்காருக்கு உங்கள் வாக்குகள் என்ற விதத்திலே தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று நாட்டு மக்களிடத்திலே சொன்னார்கள். அந்த ரீதியில்தான் தமிழகம் கண்டிராத மாபெரும் வெற்றியை கழக அரசு பெற்றிருக்கிறது.

அத்தோடு கூட அந்த பிரச்சனைகள் எல்லாம் வெற்றிகரமாக தீர்க்கப்பட்டு, நாட்டு மக்களிடத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுகின்ற அளவிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது. ஒதைப் பாராட்டுகின்ற அதே நோத்திலே, கிராமங்களிலே இருக்கின்ற மக்களும், நகரங்களிலே இருக்கின்ற மக்களும் இந்த அரசை எந்த முறையிலே பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை இந்த

1971 ஜூன் 24] [திரு. சே. கோ. விசுவநாதன்]

அவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். கிராம மக்கள் அனைவரும் இந்த அரசை விவசாயிகளின் நலன் காக்கும் அரசு என்றும், பிற்பட்டோர் நலன் காக்கும் அரசு என்றும், கலப்புத் திருமணத்தை ஆதரிக்கும் அரசு என்றும், குடியிருக்க சொந்த வீடு கொடுத்த அரசு என்றும், நிலம் அற்ற விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்கிய அரசு என்றும், புகுமுக வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி அளித்த அரசு என்றும் வாழ்த்துகிறார்கள்.

அதேபோல் நகர்ப்புறங்களுக்கு வரும்பொழுது, பணக்காரர்களின் கொட்டத்தை அடக்கும் வகையிலே பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டும் அரசு என்றும், அரசு ஊழியர்களின் நலம் காக்கும் அரசு என்றும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்குகின்ற அரசு என்றும் நகர்ப்புறங்களிலே இருப்பவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள்.

இந்த நல்ல பல திட்டங்களை உள்ளடக்கிய இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வைத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தந்த நமது **கனரகின் காலம் தமிழகத்தின் பொற்காலம் என்ற சொல்லாகும். அந்த வகையிலேதான் தமிழகத்தினுடைய சரித்திரம் அமையும்.** எனவே, எல்லாத் தரப்பு மக்களாலும் பாராட்டப்படுகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்த நமது உடைய முதல்வருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். குறுகிய நேரம் எனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதால் சில குறிப்புகளை மட்டும் இந்த அவையின் முன்வைத்து முடித்துக்கொள்ள விருப்பப்படுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே மகாபலிபுரம் இருக்கிறது. அது உல்லாசப் பயணிகளை கவருகின்ற ஒரு இடமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த பகுதியிலே இப்பொழுது ஒலி, ஒளி அமைத்து அதன் மூலமாக வருகின்ற வெளிநாட்டு உல்லாசிகளைக் கவரக் கூடிய அளவுக்கு அந்த நகரத்தை அமைப்பதற்காக ஒரு மாஸ்டர் பிளானை நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம். ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக போடப்பட்டிருக்கும் அந்த திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்காரும் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக கொஞ்சம் முன்னோடி தொகையும் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக மத்திய சர்க்காருக்கு நான் மாநில சர்க்காரின் மூலமாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் அப்படி அங்கே போடப்படுகின்ற திட்டங்கள் விரைவாக நிறைவேற்றப்பட்டால் சென்னைக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற மகாபலிபுரம் பெரிய நகரமாக மாறுவதுடன், வெளிநாட்டு உல்லாசிகளைக் கவரும் வகையிலே அமையும் என்ற சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு, என்னுடைய பகுதியிலேதான் கல்பாக்கம் அணுமின்சார நிலையம் இருக்கிறது. அது மத்திய சர்க்காரின் நேரடியான பார்வையிலே இருந்தாலும் கூட, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் மக்களுக்கு அதிகமான வேலை வாய்ப்புக்களைக் கொடுக்க இந்த அரசும், நமது முதல்வர் அவர்களும் மத்திய சர்க்காரை லற்புறுத்த வேண்டும். கேள்வி நோத்தின்பொழுது குறிப்பிட்டது

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்] [1971 ஜூன் 24]

போல், சேலம் உருக்காலையிலே சேலம் பகுதி மக்களுக்கு அதிகமாக வேலைவாய்ப்புகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டதைப் போல், இதை நான் இங்கே வைக்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களிலே வேலை வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்த, “மனித உழைப்புத் திட்டம்” என்ற பெயராலே நம்முடைய சர்க்கார் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி அவைகளை எல்லாம் ஊராட்சி மன்றங்களின் மூலமாக வெற்றிகரமாக நடத்தி வருகிறது. அந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும் பொழுது, அந்தந்த பகுதியிலே இருக்கும் மக்களின் மனித உழைப்பைப் பயன்படுத்தி சாலைகளை அமைத்தல், பள்ளிக்கூடங்களை சீரமைத்தல் குளம் வெட்டுதல் போன்ற காரியங்கள் நடந்து வருகிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை நல்ல முறையிலே மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை அளித்துக் கொண்டு வருவதொழுது இதற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை இன்னமும் அதிகமாகக் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நாட்டிலே இருக்கும் மக்களில் பெரும் பகுதியினர் ஹரிஜன மக்கள்; அடுத்து பிற்பட்ட மக்கள். பிற்பட்ட மக்களுக்காக இது வரை தனி இலக்காக இல்லாமல் இருந்தது. ஆயினும், இந்த பிற்பட்ட மக்களுக்குப் பல வசதிகளைச் செய்யும் பொருட்டும், அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கல்விச் சலுகைகளும், அரசாங்க பதவியிலே கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான ஒதுக்கீடுகளும் செய்வதற்காகவும், நமது முதல்வர் அவர்கள் பெரும் முயற்சியை எடுத்து, ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, குறுகிய காலத்திலேயே அதனுடைய அறிக்கையைக் கொண்டு வந்து இங்கே வைத்து அவர் கருத்தில் கொண்டிருக்கிற காரியங்களைச் செயல்படுத்த 3 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றதும் நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு பெரும் தொகையை ஒதுக்கியதற்காக பிற்பட்டோர் நல அமைச்சருக்கும், நமது முதலமைச்சருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, செங்கல்பட்டு குடி தண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக 26 இலட்சம் ரூபாயை இந்த அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குடி தண்ணீர் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற நாம் இரண்டாவது கட்டத்திலே இருக்கிறோம். செங்கல்பட்டு நகரத்திற்குப் பக்கத்திலே மருத்துவ கல்லூரி ஒன்றும், கலைக் கல்லூரி ஒன்றும், அகில இந்தியாவிலேயே உயர்ந்த தொழு நோய் சம்பந்தமாய் இருக்கும் ரிசர்ச் செண்டர் போன்றவைகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பல அலுவலகங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க இந்தத் திட்டம் மிகப் பயன்படும். எனவே, அதற்கான திட்டத்தை இந்த அரசு விரைவிலேயே செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1971 ஜூன் 24] [திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்]

அடுத்து, எங்களுடைய மருத்துவக் கல்லூரியிலே இருக்கும் சில குறைபாடுகளைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். செங்கல்பட்டிற்கும் விழுப்புரத்திற்கும் இடையே பெரிய மருத்துவ மனைகள் இல்லை. நல்ல மருத்துவ மனை என்றால் சென்னைக்குத்தான் போக வேண்டும். இந்த 100 மைல் இடைவெளியிலே சாதாரண பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் போன்ற ஆஸ்பத்திரிகள்தான் இருக்கின்றன. இந்த 100 மைலுக்கு அப்பாலே இருக்கின்ற இந்த செங்கல்பட்டு நகரமானது ரோடு விபத்துக்களைப் பார்க்கின்ற இடமாக இருக்கிறது. ஏறக்குறைய ஒரு நாளைக்கு 10 விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன, விழுப்பரம் செங்கல்பட்டுக்குமிடையே மாத்திரம். எனவே, அந்த விபத்துக்களைக் கவனிக்கின்ற முறையிலே, கல்லூரியிலே இருக்கின்ற மருத்துவ மனை போதியதாக இல்லை என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். குறிப்பாக, இந்த மருத்துவ கல்லூரியிலே இருக்கின்றவர்கள் கூட பல் வேண்டுகோளை அரசிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எலும்பு முறிவு ஏற்படுகிறது என்றால், அதை எல்லாம் கவனிக்கக்கூடிய விதத்திலே “ஆர்தோபாடிக்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்” அதற்கு வேண்டிய மெஷினரி, டாக்டர்கள் எல்லாம் அங்கே இல்லை என்பது பற்றி முறை இந்த அரசிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைபாட்டினை எல்லாம் நீக்கும் வகையிலே இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அத்தோடு கூட “நியூரோ சர்ஜரி” என்ற டிபார்ட்மென்டை அங்கே ஏற்படுத்தினால், தலையில் ஏற்படுகின்ற அடிகளை எல்லாம் கவனிக்க முடியும். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் விபத்துக்குள்ளானவர்களை சென்னைக்குக் கொண்டு வந்துதான் சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இருக்காது.

இதை நான் சொல்வதற்கு காரணம், ஏற்கனவேயே நான் ஒரு விபத்தில் உட்பட்டு அதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, துன்பங்களை ஏற்றுக் கொண்டவன், உணர்ந்தவன் என்ற காரணத்தினாலே சொல்கிறேன். அதனாலேதான் இந்த அரசை வலியுறுத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் இதனை நிச்சயம் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இப்போது நீண்ட காலக் கடன்களைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றையத் தினம் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிற கடன்களை ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலமாக ஐ.எம்.எஸ். லோன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்தத் திட்டம் மக்களால் பாராட்டி வரவேற்கப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 2 லட்சத்திற்கு மேல் நாங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் கடன் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் தொகையை அதிகம் ஆக்குவதன் மூலமாக இப்போது விவசாயிகள் மார்வாடி கடைகளுக்குச் சென்று தங்களுடைய பொருள்களை அடகு வைப்பது தடுத்து நிறுத்தி

திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்] [1971 ஜூன் 24]

விடும் வகையிலே நிலை உருவாகி வருவதை நாம் காண்கிறோம். ஒரு துண்டிக் கடிதம் கொடுத்து அனுப்பினால் கடன் கிடைத்து விடும் என்ற நிலை வந்திருப்பது கண்டு இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு கூட இப்போது வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்குவது நம் சர்க்காரில் அதிகும் குறிப்பாக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் நன்றாக நிறைவேறிக் கொண்டு வருகிறது. நகர்ப்புறங்களில் வீட்டு வாரிய வசதி இருப்பது போன்று கிராமப்புறங்களில் ரூரல் ஹவுசிங் ஸ்கீம் என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தாங்களே வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு ஒதுக்கி இருக்கக்கூடிய தொகையைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இப்போது ரூபாய் 3,000 அரிசன மக்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ரூபாய் 5,000 அளவிற்கு உயர்த்தினால் நிச்சயமாக கிராமப் புறங்களில் இருப்பவர்கள் தங்கள் பொருள்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு வீடுகள் கட்டி கொள்ள உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Madam, there are just three points that I would like to make on behalf of the community I represent, namely, the Anglo-Indian community.

The first is about employment. I have found in recent times—actually over the past few weeks—that the unemployment which exists among our youth has become most acute. It is bad enough among women but it is even worse when it exists among men, especially young men.

The whole burden not rest on their young shoulders. They support widowed mothers and their families and so make matters worse, some are unemployed and therefore the whole family is a burden to somebody else. They have come to me daily and asked me to try to do something for them. What can I do? I tried to send them to the various firms, foundries and other concerns where perhaps they may be absorbed but this has not been successful. Sir, I feel that this community should, in the pattern of things for our State, be taken into consideration and the firms which can employ them—such as foundries and organisations like them where their skill can be put to use—should perhaps be told to have a quota for such young people. Most of them hold diplomas and some, also degrees. Therefore, I would most earnestly urge that they should be given some sort of special assistance for employment.

The second point is with regard to rehabilitation of people and we have heard so much about it. There is settlement on land and parcelling out and handing out of pieces of land. I wonder, If it would not be possible to consider my community also in this scheme. They also need to feel at home. They also need to be rehabilitated. Therefore, I urge that some consideration be given to them in this regard also.

1971 ஜூன் 24] [Thiruathi ALDA M. FOWLER]

The third point I would like to make is regarding education. You all know that our schools stand for the highest and the best in quality. I do not say that other schools do not but I just say that our schools do. All our schools used to receive grants in former times but gradually there has been a whittling down of grants. Some of the better-placed schools—I mean the schools that charge fees—to-day do not draw any grants at all. Our orphanages need grants very badly but their grant too have been cut and I wonder what would happen to them in future. With the rising prices, what would happen to the feeding, clothing, lodging and everything else of such children under the present circumstances? Added to this, there is shrivelling of grants. I know one or two orphanages where the grants have been reduced, and they have been badly hit. I plead that the grants for orphanages at least remain as they are and not be cut further. I bring these three points to the attention of this House because they are in great need of being considered and looked into sympathetically.

Thank you.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் அளித்துள்ளார்கள். இந்த மாமன்றத்திலே பல தடவைகள் இது பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். இருந்தாலும் ஒரு சோஷலிசக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது கொண்டு வரப்பட்டது என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நாம் ஒப்புக் கொண்டாலும் துரிதமான ஒரு சோஷலிசக் கொள்கையை அமுலாக்க சமுதாய முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை எதிர்காலத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் சமுதாயத்தில் வேலை இல்லாதிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்பட்டுக் கொண்டு போவதை எந்தத் துறையை எடுத்துப் பார்த்தாலும் தெரியும். வேலையில்லாப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதில் தொழிற் துறை—விவசாயத் துறை ஆகிய இரண்டிலும் நாம் முழுமையாகக் கவனம் செலுத்தி, அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டால்தான் இந்தப் பிரச்சினைக்கு வழிகாண முடியும். விவசாயத்தில் முதலீடாக 18 கோடி ரூபாய் அளவில்தான் போட்டிருக்கிறோம். 18 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் விவசாயத்தை முன்னேற்றும் ஆடையச் சேர்வ வேண்டுமென்றால் அது போதுமான அளவானதாக இருக்காது என்ற இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வருவாயைச் செம்மைப்படுத்துவதிலே எந்தப் பகுதியில் இருந்து வருவாயை எடுக்க முடியுமோ அந்தப் பகுதியில் இருந்து வருவாயை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். நகர்ப்புறச் சொத்துடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டும் தனி நபர் வருமானத்தை ஒரு அல்லு கோலுக்குக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும் என்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தைத் தம்

திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1971 ஜூன் 24]

கருத்தைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் மாநில அரசாங்கம் அது பற்றிய தெளிவைச் சொல்லாமல் நகர சொத்தில் ஒரு பர்சென்ட் வரி போட உத்தேசித் திருப்பது நம் தேவைக்குப் போதுமானதல்ல. இதோடு நகர்ப்புற சொத்துடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டும். தனி நபர் வருமானத்திற்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வந்தாக வேண்டும். அப்படி உச்சவரம்பு கொண்டு வருவதன் மூலம் தொழில் துறையில் அதிகமாக முதலீடு செய்வதற்கான வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியைப் போட்டிருப்பதன் மூலம் வாங்குகிற சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று தெரிந்தும் அரசு இதைப் போட்டிருக்கிறது என்றால் நிதிப்பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட வேதான் செய்திருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. இந்த விற்பனை வரி உயர்வினால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். சாதாரண மக்களை பாதிக்காத அளவுக்கு வேறு வகையில் தான் இதைப் பற்றி பரிசீலித்திருக்க வேண்டும். நான் ஏற்கனவே சொன்னபடி தனி நபர் வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதன் மூலம் அதைச் செய்ய முடியும். ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம் என்றாலும்—இந்த விற்பனை வரி உயர்வின் மூலம் மீண்டும் பண்டங்களின் விலை உயரவும் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியமும் தவிர்க்க முடியாததாக வந்து ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலை தான் வரும். அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாத வகையிலும் ஒரு புதிய தீவிர சோஷலிச சித்தாந்த முறைகளைக் கையாளுவதற்கு பக்குவமான காலக்கட்டம் இருந்தும் நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

வறட்சிப் பகுதிகளைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு வில்லை. வறட்சிப் நிலைமை முழுமையாக நீங்கி விட்டது என்று நினைக்க முடியாது. கடந்த பல வருஷங்களாக கோவைப் பகுதியில் வறட்சி ஏற்பட்டு விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே நிவாரணப் பணிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதிகப்படியான நிலங்களை அரசாங்கம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கான சூழ்நிலை இந்த பட்ஜெட்டில் காணப்படவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்து விட்டோம் என்ற முடிவோடு நின்று விட்டால் போதாது. உபரி நிலங்கள் எவ்வளவு கிடைக்க பெற்றன என்பது பற்றியும் ஒரு சீரான கொள்கை வரையறுக்கப்பட வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் திருவதற்கு அதிகமான நிலங்கள் நில உற்பத்திக்குக் கொடுக்க அங்கங்கே உழவர் குழுக்கள் அமைத்து இந்த நடைமுறையைச் சீராக்க வேண்டும். இரண்டாவது விவசாயப் பகுதிகளில் விவசாயத்தோடு ஒட்டிய

1971 ஜூன் 24] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

தொழில்களை கிராமங்களில் உருவாக்க அரசாங்கம் திட்டம் தீட்டியாக வேண்டும். சிறு தொழிலாளனும், பெரிய தொழில்களானாலும் நகர்ப்புறங்களிலேயே ஏற்பட்டு வருகிற சூழ்நிலையைத்தான் இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதிலும் காண்கிறோம். அதனால் நகர்ப்புறங்களிலேயே ஜன நெருக்கடியும் ஏற்பட்டு வருகிறது. அதிகச் செலவும் நகரசபைகளுக்கு ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, இனி சிறு தொழில்கள் எல்லாம் கிராமப்புறங்களில்தான் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இனம் பட்டாக்கள் வழங்குகிறார்கள். அந்த இனம் பட்டாக்களின் தொகையை 20 தீர்வைகளில் கட்ட வேண்டும் என்கிறபோது 4 ஏக்கரா, 5 ஏக்கராவுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருகிறது. அதனால் விவசாயிகள் அந்தப் பட்டாவையே சரண்டர் செய்து விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியில்லாது நியாயமான தீர்வையை விதித்து—இன்னும் பட்டா பெற்றவர்கள் அதை சரண்டர் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படாதிருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுக் கடன்களில் வறட்சிப் பணிகளில் 2 ஆண்டுகள் கடன் வசூல் தள்ளிவைக்கப்பட்டு வந்து மீண்டும் அவற்றை வசூலிக்க கூட்டுறவு பாங்குகள் ஐபிசி நடவடிக்கைகளில் கூட ஈடுபடத் தக்க சூழ்நிலை வந்து விட்டது. அது சரியல்ல. மீண்டும் ஒத்திவைக்க வேண்டிய நிலைபேடு இருக்கிறது. கிணறு வெட்டுவதற்கு லோன் கொடுக்கிறார்கள். 5 தவணைகளில் திருப்பித்தர வேண்டும் என்கிறார்கள். 2 தவணை கட்டி 3 தவணை கட்டப்படாது போய் விட்டால் முழுத் தொகையையும் உடனடியாகக் கட்ட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி ஐபிசி நடவடிக்கைகளில் கூட ஈடுபடுகிறார்கள். இது சரியல்ல. விவசாயிகளிடத்தில் எந்த விதத்திலும் ஐபிசி என்ற நிலையில் போக திருக்க அவ்வப்போது அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து இந்த அரசு நடந்து கொள்ள முன் வா வேண்டும்.

அடுக்கடி, பிளாஸ்டிக் பாசனப் பகுதியில் தண்டத் தீர்வை அதிகமாகப் போடப்பட்டு வருகிறது. நெல் வைத்ததன் காரணமாக அந்தத் தீர்வையை வசூலிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். கிணற்றுப் பாசன முறையில் நெல் பயிரிட முன் வந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறது ரெவின்யூ இலாக்கா. அப்படி இருக்க தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டும், ஒரு மடங்கு போட்டால் நியாயமாக இருக்கும். 5 மடங்கு 6 மடங்கு என்று போடுகிற நியாயமற்ற முறையை மாற்றி அமைக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகத் தொழில் நலனைப் பற்றியது. பஞ்சாலிகளில் பஞ்சு பற்றாக்குறையின் காரணமாக வேலைத் தவக்கம் ஏற்பட்டு, எங்கே பார்த்தாலும் ஆலைகளை மூடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கையோ, அல்லது மாநில அரசாங்கத்தின் கொள்கையோ காரணம் எதுவாக இருந்தாலும்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1971 ஜூன் 24]

ஆலைகளை மூடாமல் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டும். வேலை துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்கின்ற நேரத்தில் ஆலைகளை மூடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் மத்திய அரசாங்கமோ மாநில அரசாங்கமோ சரியான கவனம் செலுத்துவதில்லை. மதுரை, கோவை போன்ற பகுதிகளில் ஆலைகளை மூடிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்குச் சரியானபடி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கார்ப்பரேஷன் அமைத்து இரண்டொரு மில்லை எடுத்து நடத்துவதால் மட்டும் காரியம் முடிந்த விட்டது என்று நினைக்கக் கூடாது. இந்த ஆலைகளைத் திறக்கும் விஷயமாக மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு, மீண்டும் திறக்க வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

மேலும், பருத்தி பயிர் செய்யப்படுகின்ற நிலங்களை அதிகப் படுத்தி பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியான பல்லடம் தொகுதி மிகவும் வறட்சியான பகுதியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பல்லடம் பஞ்சாயத்து பிளாக்குகளை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி அரசாங்கத்திற்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். பின்தங்கிய பத்து வட்டங்களை வறட்சிப் பகுதியில் சேர்த்து, பின்தங்கிய பகுதிகளாகப் பாளீத்து நிவாரண வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பகுதிகள் புறக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், மாநில அரசு கூடுதலாக சிறிது தொகையை ஒதுக்கி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல்களுக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்ததை வரவேற்கிறேன். தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பல்கள் நம்முடைய பொறுப்பில் வந்த பிறகு நம்முடைய அஜாக்கிரதையினாலோ என்னவோ 59 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாம் இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தியிருந்தால் இந்த நஷ்டத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். என்ன கோளாறு காரணமாகவோ இந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கண்டு தனிப்பட்ட முதலாளிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பல்களினால் லாபம் வருகிறது என்று கேலி செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மோட்டார் இன்ஜின் பகுதி, மோட்டார் பாகங்கள் பகுதிகளில் நல்ல நிபுணர்களையும் பொறுப்பானவர்களையும் வைத்து நடத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் வருவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலை தேசிய மயமாக்கினாலும் அந்தக் தொழிலில் அக்கறைபுள்ளவர்களை மேற்பார்வையிடச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, நல்ல மேற்பார்வையிடும் வேலையை அரசாங்கம் நன்கு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூன் 24] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய முடிவு நல்ல முடிவுதான். மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் மதுவிலக்கை ரத்து செய்ததற்குப் பிறகு இங்கேயும் இது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. தவிர்க்க முடியாத நிலையில் மக்கள் இதை விரும்புகிறார்களா, அல்லது அரசாங்கம் தான் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் மதுவிலக்கை ரத்து செய்கிறதா என்பதல்ல பிரச்சினை. மதுவிலக்கை அமல் செய்வதன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கும் சில வகையில் நஷ்டம் இருக்கிறது. நான் போன சட்டமன்றக் கூட்டத்திலேயே இது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். குறைந்த போதையுள்ளதை மட்டும் அனுஷ்டித்தால் சில பலன்கள் கிடைக்கும் என்று நான் முன்பே சொன்னேன். நற்போது மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டால் அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது. இந்த நிலை வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும், இதன் காரணமாக சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற கட்டுப்பாடுகள், ஒழுக்க நெறிகள் இவைகள் எல்லாம் கீர்கூலியாவண்ணம் இருப்பதற்கு முன் ஐக்கியராதையாக தகுந்த நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமுதாயத்தில் அமைதியைக் காண்கின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு போவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சேலம் உருக்காலை வரவுவது முன்னேடியாக இருந்தாலும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க அரசாங்கம் முழு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம்: சட்டப் போவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே முதன்முறையாக என்னுடைய பேச்சை துவக்குகிறேன். என்னுடைய பேச்சைத் துவக்குவதற்கு முன்னாலே, சத்தியமங்கலம் தொகுதியிலிருந்து இந்த மன்றத்திற்கு என்னை அனுப்பி வைத்த தொகுதி மக்களுக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து, அதன் மீதான கருத்துக்களைச் சொல்லி வருகிறார்கள். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், அத்தனை தரப்பிலும் உள்ளவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமாக இருந்தாலும், ஏழை எளியவர்களாக இருந்தாலும், பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அத்தனை

[திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம்] [1971 ஜூன் 24]

பேர்களுடைய வாழ்வும் வளம் பெறுவதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திறமையாக நிதநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து அதனைப் பேராலும் பாராட்டுப் பெறுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

உழவர் பெருமக்களுக்கு வழங்குகின்ற கடன் தொகை 3 கோடி ரூபாயிலிருந்து 21 கோடியாக உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். குறுகிய காலக் கடன் வசதி 61.5 கோடியாக உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 1971-72-ல் கல்வி வளர்ச்சிக்கு 81.84 கோடியாக உயர்த்தி கல்வி வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பு அளிக்க 1 கோடி ரூபாய்க்கு ஒதுக்கி, 15 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கின்ற திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். வேலையற்ற 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வழங்குவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். படித்தவர்களிடையே வேலையின்மையைப் போக்குவதற்காக காவல் துறையில் 2,000 முதல் நிலைகாவலர் பதவிகள் ஏற்படுத்தி, படித்தவர்களிடையே வேலையின்மையை திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இளைஞர் அணி ஒன்று ஏற்படுத்தி, 2,069 பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து சமூகப் பணியாற்றுவதற்கு வேண்டிய வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பேருந்துகளின் எண்ணிக்கைக்கு உச்சவரம்பு கட்டி, மேலும் மேலும் உயரச் செல்கின்றவர்களின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்த வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி நாட்டினுடைய முன்னேற்றகரமான காரியங்களை, ஏழைகளை மையமாக வைத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏழைகளின் வாழ்விலே இன்பம் பெறுகின்ற வகையிலும், தமிழ் மொழி ஏற்றம் பெறுகின்ற வகையிலும் நிதிநிலையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தயாரிக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாக வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

பிற பகல் 12-30
அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி தமிழ் நாட்டினுடைய எல்லைப் பகுதியாகும். மைசூர் மாநிலத்திற்கும் நமக்கும் உள்ள பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியில் பல காலமாக பல பிரச்சினைகள் எழுந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. 1967-க்கு முன்பு தாளவாடி மலைப் பகுதிகளுக்கு நாங்கள் செல்லும் நேரத்தில் பாதை வசதியே இல்லாத நிலை இருந்தது. அந்த நிலையை நீக்கி நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 67-க்குப் பிறகு பல பாதை வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துள்ளார்கள். அந்தப் பகுதிகளிலே பாலங்களைக் கட்டும் வேலையை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுக்காலமாக அங்கே வழக்கு மன்றம் தேவை என்று கேட்டு கேட்டு கிடைக்காத நிலை இருந்தது. இப்பொழுது அங்கே வழக்கு மன்றம் மாதத்திற்கு இரண்டு முறை நடக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. மின்சார வசதியைப் பொறுத்த

1971 ஜூன் 24] [திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம்]

வரையில் அங்கேயுள்ள சிறிய கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கி இருக்கிறார்கள். இப்படி எத்தனையோ பெரிய திட்டங்களை அந்த மலைப் பகுதிக்கு வழங்கியிருந்தாலும்கூட, இன்னும் சில குறைகள் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது.

பட்டுப் புழு வளர்க்கும் தொழிலை அங்குள்ள மக்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டுப் புழுவை அவர்கள் வளர்த்தாலும் கூட, அதிலே உரும் கூடுகளிலிருந்து நூலை எடுப்பதற்குத் தொழிற்சாலை இல்லாமல் மைசூர் மாநிலத்திற்குச் சென்று வியாபாரம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று வியாபாரம் செய்வதால் விலையைக் குறைத்து அவர்கள் வாங்குகிறார்கள். இந்த நிலை போக்கப்பட வேண்டும். எனவே, தாளவாடி பகுதிக்கு ஒரு பட்டு நூல் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் விலை உயரும், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு லாபம் கிடைக்கும், வேலைவாய்ப்பு ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட காரியத்தை நம்முடைய காலத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உத்தியாலுத்தூர் என்ற ஒரு மலைப் பகுதி இருக்கிறது. அங்குள்ள பாதை காட்டிலாக்காவிற்குச் சொந்தமானது. அந்தப் பாதைக்குச் செல்வது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். 1967-க்கும் பின்னால்தான் பஸ் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்து கொடுத்ததற்காக மாண்புமிகு முதல்வரவர்களை என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியையும், பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காட்டிலாக்காவிற்குச் சொந்தமான அந்த பாதையை நெடுஞ்சாலைத் துறைக்கு மாற்றித் தனியாக திட்டம் அமைத்து அதைச் செய்து கொடுத்தால்தான் அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே எவ்வளவோ கிராமங்கள் மருத்துவ வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்கள் ஏதாவது நோயுற்றால் அவசரமாக மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்றால், கட்டை வண்டியிலேதான் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது, அப்படி வரும் நேரத்திலே பாதையிலேயே வந்தால், மருத்துவரைச் சந்திக்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கின்ற காட்சியினைக் காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட அவல நிலையை என்னுடைய தொகுதியில் போக்கித் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் விவசாயத்தையே முழுக்க முழுக்க நம்பியிருக்கிறார்கள். இதேபோல சத்தியமங்கலம் கீழ் பகுதியிலே குளம் குட்டைகள் கட்டுவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள்

[திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம்] [1971 ஜூன் 24]

இருக்கின்றன. அங்கே நீண்ட நாட்களாக அந்தக் குறை இருக்கிறது. அந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டும். எங்கள் பகுதி முழுக்க முழுக்க விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் பகுதி. அங்கே பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கணவாக் கோம்பைத் திட்டம், பெரும்பள்ளம் திட்டம், புளியம்கோம்பை திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் இருக்கின்றன. மழை காலத்தில் தண்ணீர் வந்தாலும் அந்தப் பகுதியிலே பயன்படுத்த வகையில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, மானம் பார்த்த பூமியில் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தக் குறையைப் போக்க குளம் குட்டைகளைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஊர் நகராட்சியாக மாறியிருக்கிறது. அங்கு ஆஸ்பத் திரியில் 6 படுக்கைகள் தான் இருக்கின்றன. அங்கு 50 பேர்களா வது படுப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்ற நிலையை நம்முடைய அரசு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளிக்க மைக்காக நன்றி கூறிக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று பாராட்டி என்னுடைய உரையை இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* புலவர் சி. பழனிச்சாமி. மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் வர்களே, 1971-72ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய இதைய பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த மன்றக் கூட்டத் தொடரிலே நமது முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வந்திருக்கின்ற வர்களில் எத்தனை பேர் பொறியியல் பல்லுநர்கள் என்றும், எத்தனை பேர் மருத்துவர்கள் என்றும், எத்தனை பேர் வழக்குரைஞர்கள் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு வரும் நேரத்தில், எத்தனை பேர் ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் ஒரு ஐந்தாவது ஆசிரியர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு வந்துள்ளார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்த ஐந்தாவது ஆசிரியர்களில் நானும் ஒருவன் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, நான் எந்தச் சமுதாயத்திலிருந்து இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருக்கின்றேனோ அந்த ஆசிரியர் சமுதாயத்தைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே நான் யாதாகிலும் கூறாமல் விட்டுவிட்டேனானால் நான் என்னுடைய கடமையிலிருந்து வழுதியவனானேன் என்று கூறிக் கொண்டு, இந்த அரசு, தமிழக அரசு, கலைஞர் அவர்களின் அரசு ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகளை இதுவரை செய்திருக்கிறது என்றும், இனிமேல் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்றும் நான் இங்கே கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நடந்து முடிந்த தேர்தலுக்கு முன்பாகவே அரசு ஊழியர்களுக்காக நமது தமிழக அரசு வேறு எந்த அரசும் செய்ய முடியாத அளவிற்கு மிகுந்த வள்ளல் தன்மையோடு ஏறத்தாழ 22 கோடி

1971 ஜூன் 24] [புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

ரூபாயை அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த வகையில் ஆசிரியப் பெருமக்களும் பெரு நன்மைகள் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 6,500 ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் என்ற பெயரிலே வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க இந்தத் தமிழக அரசு ஆவன செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குத் திருமணக் கடன்கள் கொடுத்து உதவி செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டாம்பதிலே தமிழாசிரியர்கள் ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு அண்மையில் அவர்களுடைய தகுதியின் அடிப்படையில் முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் இடத்தில் நியமித்து உத்தியோக உயர்வைக் கொடுத்துள்ளார்கள். இப்படித் தமிழக அரசு நான் சார்ந்துள்ள ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்காக எத்தனையோ நன்மைகள் செய்திருக்கின்றன. அதற்காக ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் என்னுடைய மனமுவந்த நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு இன்னும் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஒருசில கூறவிழைகிறேன். இரண்டாம்பதிலேத் தமிழாசிரியர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் பள்ளி இறுதித் தேர்வு முடிக்காமலே புலவர் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்தப் பள்ளியிறுதித் தேர்வு முடிக்காதவர்கள் என்றுமே முதல் நிலை இடத்தைப் பெற இயலாத, பெறவாய்ப்புக் கிடைக்காதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்தப் பள்ளி இறுதித் தேர்வு முடிக்காமல் புலவர் பட்டம் பெற்ற இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கு ஒரு கால கட்டத்தை வரையறுத்து, அதாவது அவருடைய பத்தாண்டு கால ஊழியத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு முதல் நிலை ஆசிரியர்களாகச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்து, அந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் ஹையர் கிரேட் இடத்தில் இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களையும் தகுதிக்கு உரிய இடத்திலே செகண்டரி கிரேட் இடத்திலே நியமித்து அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொடக்கப்பள்ளியிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் மதிய உணவுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாமல் செய்தால் கான் அந்த ஆசிரியர்கள் நிச்சயமாக அவர்களுடைய கடமையை ஒழுங்காகச் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆசிரியப் பெருமக்கள் மதிய உணவு சம்பந்தமாகத் தங்கள் நேரத்தைச் செலவிட வேண்டியிருப்பதால் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை, முக்கியமான கடமைகளை விட்டுவிட்டு கணக்குப்பிள்ளைகளாகவும்,

[புலவர் டி. பழனிச்சாமி] [1971 ஜூன் 24]

சில நேரங்களில் சமையற்காரர்களாகவும் பணியாற்ற வேண்டிய தேவையான நிலைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தயவு செய்து இந்த அரசு ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கும் இந்த மதிய உணவுக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் அதைப் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் தொழிலை நன்றாக, முழுக்க முழுக்க தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி திறமையாகச் செய்வார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்றபோது முதலிலே வேலைவாய்ப்பு நிலையங்களில் இருந்து பெயர்களை வரவழைத்து அதன்மூலம் நியமிக்கிறார்கள். அவர்களைத் தற்காலிகமாக நியமிக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு ஒருசில மாதங்களில் அவர்களை வேலையில் இருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். நீக்கிய பிறகு மீண்டும் அவர்களை வேலையில் நியமிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் மீண்டும் வேலைவாய்ப்பு நிலையத்தின்மூலம் வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் அந்த ஆசிரியர்கள் அந்தந்த மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு நிலையங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் பட்டையெடுக்கும் சூழ்நிலையும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் பரிந்துரைக்காக அவர்கள் விடுகளை மூன்றுகையிடும் இக்கட்டான சூழ்நிலையும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, தயவு செய்து இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—ஒருமுறை வேலை வாய்ப்பு நிலையத்தில் இருந்து பெயர் வந்துவிட்டால் அந்தப் பெயர்களை வெயிட்டிங் விஸ்டில் வைத்துக் கொண்டு வரிசைப் பிரகாரம் ஒவ்வொருவரையும் நியமிக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்று எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள், இரண்டு, மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் கூட வேலை இல்லாமல் அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஐந்து ஆண்டுகளுக்காவது மூடிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில மாநிலங்களில் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிக்கைச் செய்தி வாயிலாக அறிகிறேன். ஏற்கனவே பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கே வேலை இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் மேலும் மேலும் ஆசிரியர்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டே இருப்போமானால் அதிலே எந்த விதமான அர்த்தமும் இல்லை என்று கூறவிழைகிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பழனித் தொகுதியில் பாலாறு-சாந்தலாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் விறுவிறுப்பாக வேலை நடந்து வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தின்மூலம் பயன்பெறுகிற பல்லாயிரக் கணக்கான விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்களுடைய உள்ளத்தில் உவகை பூத்து தழிதழி அரசுக்கு, மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அரசுக்கு மிகுந்த நன்றியறிதையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1971 ஜூன் 24] [புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

பாலாறு-புரந்தலாறு திட்டம் பழனி தொகுதியில் மேற்குப் பகுதிக்குத்தான் பயன்படுகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் போன்று வறட்சியாக இருக்கும் பழனியின் கிழக்குப் பகுதி வளம் அடைய வேண்டுமென்றால் வரதமா அணைக் கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை முடிப்பதற்காக இன்றையதினம் தமது அரசின் சார்பாக முதலில் ஆய்வுக்குழு வந்து ஆராய்ந்து 98 இலட்சத்திற்குத் திட்டம் தீட்டினார்கள், பின் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து ஒரு கோடி மூன்று லட்சம் ரூபாயில் வரதமா நதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் வறண்டு கிடக்கும் பழனித் தொகுதியின் கிழக்குப் பகுதி வளமடையும். கடந்த 14-6-71 அன்று மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய பழனி நகருக்கு வருகை தந்தார்கள். வரதமா நதி அணைக்கட்டுத் திட்டப் பகுதிக்கு அவர்களை அழைத்து சென்றோம். பொறியியல் வல்லுநர்கள் வந்து அந்த நதித் திட்டத்தை கட்டுவதற்கு எவ்வளவு நல்ல சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை வெகு விரைவாக முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பச்சையாறு குதிரையாறு என்று ஒரு அணைக்கட்டுத் திட்டம் இருக்கிறது. இதையும் கட்டி முடித்துப் பழனித் தொகுதியை வளமாக்குமாறு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனிக்கும் கோடைக்கானலுக்கும் சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று பழனித் தொகுதி மக்கள் கேட்டுக்கொண்டதற் கிணங்க தமிழகஅரசு அந்தச் சாலையைப் போட்டுத் தர ஒத்துக் கொண்டுள்ளதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தச் சாலையை விரைவாகப் போட்டுத் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆயக் குடியிலிருந்து சட்டப்பாறை வரை ஏறத்தாழ எட்டுக்கல் தொலைவு சாலையையும், நெய்க்காரப்பட்டி பேரும்மாள்புதூர் வரை ஏறத்தாழ மூன்று கல் தொலைவு சாலையையும் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதி கரிசல் நிலமாக இருப்பதால் மழை பெய்தால் களிமண் ஆகிவிடும். மக்கள் நடந்து செல்லத் துன்பப்படுகிறார்கள். வண்டியின் சக்கரங்கள் சமூல முடியாது. ஆகவே, இந்த ஒரு சாலைகளையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை எழைகளுடைய பெருநன்மைக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை என்று கூறி இந்த அறிக்கையைப் பாராட்டி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1971 ஜூன் 24]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிக மிகச் சிறப்பான அறிக்கை. விஞ்ஞான யுகத்திற்கேற்ப சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு நல்ல முயற்சியினை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் அமைந்த அறிக்கை என்பதை அனைவரும் பாராட்டி வரவேற்றிருக்கிறார்கள். எத்தகைய சிறப்புத் திட்டங்களைத் தீட்டினாலும் அது நடைமுறைக்கு வரவேண்டும். நடைமுறையில் உண்மையான பலன் மக்களுக்குக் கிடைத்தால்தான் அந்தத் திட்டத்தினுடைய சிறப்புகள் நாட்டில் பரவும். அந்த முறையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு கழக ஆட்சியின் கொள்கைகள் நல்ல முறையில் தமிழகத்தில் எல்லா மக்களாலும் போற்றி வரவேற்கப்படுகிறது. எதோ ஒருசிலர்--சிண்டிகேட் காங்கிரசில் உள்ள ஒரு சிலரும்--பெருவாரியானவர்கள் அல்ல--பிராமண பெருங்குடி மக்கள் சிலரும் இந்த ஆட்சியின்மீது தவறு சொல்லுகிறார்களே தவிர, மற்றபடி தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா மக்களும் போற்றி வரவேற்கிறார்கள். கடந்த நான்கு ஆண்டு காலத்திலும் சரி, இப்போது தீட்டியிருக்கும் பட்ஜெட்டிலும் சரி, நல்ல கொள்கைகளைத் தீட்டி செயல்படுத்தி வருகிறது. சாதாரண மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சமுதாயத்தில் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். எத்தனையோ ஆண்டு காலமாக ஆட்சி நடைபெற்று எத்தனையோ முதலமைச்சர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பிற்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல முறையில் நியாயமான விகிதாசாரம் கிடைக்கும் வகையில் வாய்ப்புகளை அளிக்கவில்லை. இன்றுள்ள மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நல்ல முறையில் அதற்காக ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் தமிழகத்திலுள்ள பெருவாரியான மக்கள் இந்த ஆட்சியைப் போற்றி வரவேற்கிறார்கள்.

எந்த அளவுக்குக் கொள்கைகளைச் சிறப்பாக வகுத்தாலும் அதை நிறுத்துவது அதிகாரிகள் கையிலேதான் இருக்கிறது. இந்த அரசின் கொள்கைகள் நடைமுறைக்கு வருமானால் நாட்டில் பஞ்சம் பசி தீர்ந்து படிப்படியாக நாடு சுபிட்சம் அடையும் என்பதில் ஐயப்பாடு கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படவில்லை என்றால் நிச்சயமாக நாம் எல்லாம் வருத்தப்பட வேண்டியதுதான். அமைச்சர் பெருமக்கள் கூட அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். 'நிங்கள் எல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்' என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்தாலே போதும். அமைச்சரவை கொள்கைகளைத்தான் வகுக்க முடியும். அதனை செயற்படுத்துவது அதிகாரிகள் தான். அதன் நடைமுறையைப் பற்றி அமைச்சர்கள் அன்றாடம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அதிகாரிகள் மனிதாபிமானத்துடன் இருக்க வேண்டும். பல அதிகாரிகள் பெரும் பெரும் பணக்காரக் குடும்பங்களிலிருந்து வந்திருக்கும் அதிகாரிகள். அவர்கள் சோஷலிசக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. கடமைக்காக வேலை செய்கிறார்களே தவிர உண்மையிலேயே அந்த வேலையிலே அவர்களுக்குப் பற்றா

திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்

1971 ஜூன் 24] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

பாசமோ கிடையாது. இந்தக் கட்சியின் கொள்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன் மூலம் பலன் மக்களுக்குச் சேரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு முழு மனத்தோடு பணியாற்றுவதில்லை. போக்குவரத்தை நாட்டுடமையாக்கும் திட்டத்தை எல்லாம் பெருவாரியான அதிகாரிகள் வரவேற்பதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொதுப்படையாக அதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறைகூறிப் பேசுவது சரியல்ல. குறிப்பிட்ட இன்ன அதிகாரி இப்படி நடந்து கொள்கிறார் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். மொத்தமாக அதிகாரிகளைப் பற்றி இப்படிக்கூறுவது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு துறையிலும் இருக்கும் நிலையை அவ்வப்போது குறித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமானால், ஒரு ஹெட்மாஸ்டரின் பிரச்சனை. இப்போது அதிகாரிகளிடம் ரொம்ப தாளாக இருக்கிறது. அவர் ஸ்கூலிலிருந்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு 2 வருஷங்கள் ஆகிறது. சர்க்காருக்கு அவர் அப்பீல் செய்து இருக்கிறார். 2 வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் உண்டா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. யாரும் 'ஃபேவர்' எதிர் பார்க்கவில்லை. அது முடியும், முடியாது என்று உடனடியாகச் சொல்லி விட்டால் எந்த அதிகாரி மீதும் யாரும் குறை சொல்லப்போவது இல்லை. சில சமயத்தில் பெரும் பெரும் அரசியல்வாதிகள் பேசுகிறார்கள், குறிப்பாக எம்.எல்.ஏ.-க்கள், மற்றவர்கள் எல்லாம் அதிகாரிகளிடத்தில் தொந்தரவு செய்கிறார்கள் என்று, ஏன் அவர்கள் அப்படிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதைச் சந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்களைப் போன்ற எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அபிசிடே வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்காக நாங்கள் ரெப்ரசண்டேஷன் செய்யக் கூடாது என்று சூழ் இருக்கிறது. 6 மாதம் 1 வருஷம் கூட மேல் அதிகாரிகள் கவனிக்கவில்லை என்றால், கீழே வேலை செய்பவர்கள் யாரிடத்தில் போய்ச் சொல்வார்கள்? ஆகவே நாங்கள் சென்று கேட்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் நாங்கள் அதிகாரத்தில் தலையிடுகிறோம், என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

எமது அரும்பெரும் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் போல் பெரும் தன்மையுடையவர்கள் நிச்சயமாக யாரும் இருக்க மாட்டார்கள், என்பதை நம்மிலே பெருவாரியான பேர் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அந்த அளவுக்கு நிறப்பான குணம் உடையவர்கள். அவர்கள் போலீஸ் துறையை ஏற்றுக் கொண்டபோது, போலீஸ்காரர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விட்டார்கள். சந்தேகக் கேஸ் என்ற முறையில் ஏழை பாழைகளை அதிகமாக பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி உடனடியாக விசாரித்து தகவல் கேட்டு, போலீஸ் நிலையத்திற்குக் கொண்டு

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1971 ஜூன் 24]

செல்லாமல் விட்டு விடலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் இன்று சந்தேகக் கேஸ் என்று பல பேரைப் பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு எதிரில் கூட பிடித்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். இது எல்லாம் ஆட்சியினால் ஏற்படுவது அல்ல. அதிகாரிகள் செய்வதுதான். ஆட்சியின் மீது மக்கள் நல்ல நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு கொள்கை வைத்து இருக்கிறோம்.

இன்று அரசு கடைப்பிடித்து வரும் உணவுக் கொள்கையால், தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெற்று இருக்கிறது. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னது போல் நாம் எல்லாம் 3 வேளை வயிரூர உண்டு, மிகுதியாக உணவு இல்லை என்றாலும், உணவுப் பஞ்சம் இல்லை. அந்த முறையில் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் உணவுப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 200 ரூபாய்க்குக் குறைந்து சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு ரேஷன் கொடுப்பதற்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். 200 ரூபாய் என்பதை 300 ரூபாய் என்று சொல்லி விட்டால் பராவாயில்லை. நாமெல்லாம் சென்னையில் இருக்கிறோம். தினமும் 100-க்கணக்கான அப்ளி கேஷன்கள் வருகிறது. இப்படி அப்ளிகேஷன் வருகிறது என்றால், ஒவ்வொரு பெடிஷனோடும் ஒரு உயிர் வருகிறது என்று பொருள். அவற்றிகெல்லாம் முடியுமா முடியாதா என்று சொல்லி விட்டால், அந்த அதிகாரிகளைப்போர் தொந்தரவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதிகாரிகள் அந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டும். அவர்களுக்கு இப்படி பணி செய்ய விருப்பம் இல்லையென்றால், வேறு வேலைக்குச் சென்றுவிட்டும் இந்த முறைகளில் எல்லாம் நல்லமுறையில் அதிகாரிகள் பணியாற்றினால் எண்ணற்ற ஏழை மக்களுக்கு இந்த அரசு நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இப்படிப் பட்ட ஒரு நல்ல பட்ஜெட்டைத் தந்து விட்டு, அதன் பேரில் எங்களுக்கு கருத்துத்தெரிவிக்க அனுமதித்து விட்டு, 5 நிமிடம் 6 நிமிடம் என்றால் எப்படித் தருத்துக்களைச் சொல்வது? மேலும் பட்ஜெட்டின் மெரிட்ஸ் டி மெரிட்ஸ் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். இப்படி 5-6 நிமிடம் கொடுப்பதை விட பேசாமல் இருப்பது நல்லது என்று சொல்லிவிடலாம். நல்ல பட்ஜெட் இதன் மீது பேசவேண்டுமென்று வருகிறோம். இதை எடுத்துக் கொண்கிற நேரத்தில் எல்லா விஷயங்களையும் பற்றிப் பேசுவதற்கு வசதியளிக்கும் வகையில் காலத்தை நீட்டித்தா வேண்டுமென்று உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு தான், நமது மக்கிய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் உள்ள அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். “நாட் மோர் பவர்ஸ் ஒன்லி டியூ பவர்ஸ்” கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நியாயமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டால்தான் நாம் என்னென்ன காரியங்களை மக்களிடத்தில் செய்கிறோம் என்று

1971 ஜூன் 24] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

சொல்லிவிட்டு வந்தோமோ அவற்றைச் செய்ய முடியும். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பல கூட்டங்களில் இது பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும். ஆனால் தொழில்துறை தொடங்குவதற்கு மத்திய அரசு லைசென்சு கொடுத்தால், தமிழக மக்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையே பன்னிப்பன்னி பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய மாநில உறவுகள் நல்ல முறையில் அமைய வேண்டுமென்பதற்காக ராஜமன்னார் கமிட்டி ஒன்று அமைத்து, ஒரு அறிக்கை தயாரித்து இருக்கிறார்கள் அந்த அறிக்கையை எல்லாத் தரப்பினரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கலாம், நாளை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கலாம். ஆனால் மக்களுக்கு நல்ல எண்ணத்தோடு பணிபுரிந்தால் யாரும் ஆட்சிக்கு வரலாம். அவர்கள் தயாரித்த நியாயமான அறிக்கையை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஏற்றுக்கொண்டால்தான் தமிழகமாக இருந்தாலும் சரி, இந்தியாவிலுள்ள எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, அங்கிருக்கும் மக்கள் நம்பிக்கையாக இருக்க முடியும்; நிம்மதியாக இருக்க முடியும் என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் பட்டணங்களில் இருந்தவர்கள்தான் தி.மு.க.-வை ஆதரித்து வந்தார்கள் என்று பேசப்பட்டது. அண்மையில் நடைபெற்ற தேர்தலில் கிராமத்து மக்கள் பெருவாரியான வெற்றியை தி.மு.க.-விற்கு அளித்து உள்ளது தெரியவரும். காரணம் முன்பு எல்லாம் கிராம மக்களுக்கு 'உரம்' என்ற பெயரில் சாம்பல், மண், இவைகளை எமாற்றி விற்று வந்தனர். நமது கழக ஆட்சியில்கூடக் கூட வசதிகளும் நல்ல தரமான வாங்களை அலபத் துறைகளில் அளித்தன "பக்ஸை புரட்சியின்" மூலம் உணவு உற்பத்தி பெருகச் செய்தது. இதனால் கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் பெருவாரியான ஆதரவின் கழகத்திற்கு நல்கினர் (மணியடிக்கப்பட்டது).

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Honourable Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to express my thanks for giving me an opportunity to speak a few words about this Budget presented to this House by the Hon. Chief Minister on the 19th of this month. As one of our leading English newspapers has put it, this is the lengthiest Budget document that has ever been presented to any of the Indian Legislatures. On account of so many welfare and socialistic schemes and also of a number of good and substantial and attractive assurances, this Budget has been praised by one and all. By adding metaphors and similes and by using good language and sweet language into the dry pages of the Budget document, the resourceful and poetic Hon. Chief Minister has been able to make this Budget document a kind of interesting piece of literature. It is not an ordinary mamool Budget. It contains many good things. Not only our people and not only the

[Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH] [1971 ஜூன் 24]

Newspapers of our State but even some of the papers of North India also have praised it. For example, I will read an extract from one of the leading Indian English newspapers of North India called 'The Hindustan Times' dated 22nd June 1971, under the caption 'Interesting Initiatives'. The paper says:

"The Tamil Nadu Budget presented by Mr. Karunanidhi last week is a far more interesting exercise than those of many States that preceded it."

So, from this, it is clear that our Budget document has received approbation and praise from a number of important newspapers throughout the country. The Budget contains very good things.

This Government existed during the last four years. Again people have been kind and have voted for the same Government, and so the Government is continuing its welfare schemes. The Hon. Chief Minister has stated that he would be faithful to the people for giving him such a good mandate and he has assured them that he would build up a socialistic welfare society, a new economic order and also would try to lift up the people who are down-trodden and who are completely pushed to the depths of the society and make their lives happy.

In this connection, I wish to state that it is noblest thing for a Government and that too a Government which has belief in socialism, to try to uplift the down-trodden people and bring them to the surface of the society. At the same time, my humble request is that we must take care to see that the people who are living on the surface of the society are not let down to the depths again as otherwise we will have to bring them up again. So keeping this in mind, the Government should give equal treatment to all sections of the people. I think the Government can build up a socialist society where all people can have equal changes, and can live in happiness. So if we keep this in mind, we can build up a new society which will be suitable.

With regard to Centre-State relations, so much has been said in newspapers and also in the Assembly and at times for a new comer or a foreigner it appears as if our Government are at logger heads with the Central Government and something is going to happen—something like a quarrel or fight is going to happen. But the good Hon. Chief Minister is very intelligent and in his Budget speech he has stated—

'We are fortunate that there exists to-day in the State a Government which unfailingly raises its voice for the cause of the people and at the Centre, a Government which sympathetically offers us a hand of friendship...'

So, if we keep this one sentence in mind when we consider the Centre-State relationship, I think we can very definitely come to an understanding in regard to this matter. That statement of the Hon. Chief Minister, is so good and it is also very useful and it reveals the good intention of the Hon. Chief Minister.

1971 ஜூன் 24] [Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH]

Now, Sir, a number of schemes and proposals have been mentioned in the Budget containing 36 pages. In Part B of the speech a number of good things have been mentioned and we can very easily find out the welfare schemes formulated by this Government and which are being implemented, from this second Part.

Now I want to refer to a few schemes. Firstly, with regard to irrigation, I have to say that Rs. 235 lakhs have been provided in this Budget for 9 schemes. One of the new schemes is Chinnar. In the year 1968 when the present Chief Minister was the Minister for Irrigation he was kind enough to sanction the Dodahallah Scheme for the Hosur taluk and we have been thinking that that scheme would be taken up soon. We have received letters from the M.P. representing my Parliamentary constituency that the scheme has been approved by the Centre. Another M.P. also said that he had got information that the scheme would be taken up soon. But somehow I do not know why the Dodahallah scheme has not been taken into consideration. But the Chinnar scheme has been taken up. That scheme also should be taken up along with the Dodahallah scheme. Since the scheme has been approved by the Centre. I request the Hon. Minister concerned to take it up as soon as possible so that the people who have been suffering for the last 100 years can be benefited. If we turn to the Salem District Manual, you will find that the scheme was suggested about 98 years ago and no Government has taken it up. But only this Government have shown imagination and interest and sanctioned it. I request the Hon. Chief Minister to see that it comes into being soon.

Then I come to medium irrigation schemes. A number of medium irrigation schemes have been sanctioned for our taluk and the district but the way in which they have been executed is very, very slow. I request the Hon. Minister to look into the matter and see that the schemes are completed soon.

Another scheme in the Suligiri Block, called Dalavayi Cheruvu Dam had also been promised sometime ago and I met the Chief Engineer for Irrigation, the Hon. Minister for Irrigation in that connection, but so far it has not been sanctioned and I am going to meet the Hon. Minister for Irrigation and request him about it.

Then with regard to rural electrification, two districts have been fully electrified and nine districts would be electrified by the end of this year. But unfortunately backward districts like Salem, Dharmapuri, Ramanathapuram, Thanjavur have been relegated to the background, and they do not find a place in the Budget. They are really very backward districts and I request the Hon. Minister to see that the extension of electricity in these backward districts is speeded up and they do not suffer. I think that in the year 1972-73 the entire State should be fully electrified. In this connection, I wish to point out that the Haryana State is the first

[Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH] [1971 ஜூன் 24]

State to extend Electricity to all the villages and it completed it by November 1970 and I wish that our State takes the second place of honour in this matter.

With regard to Harijan Welfare, a sum of about Rs. 700 lakhs has been allotted. The difficulty is that as regards houses, Harijans are suffering a lot and everywhere there is demand for houses. Ninety-nine per cent of the Harijans are living in thatched huts which very frequently catch fire and get themselves burnt. Not only houses are burnt but sometimes even children are burnt inside the houses and the Government gives only Rs. 80 for such families. With Rs. 80 is it possible for a poor man to build a house. I request the Hon. Chief Minister sometime ago to increase the amount to Rs. 250. In this connection, I wish to suggest that there are a number of trees including bamboo trees available and the Government can supply bomboos to them free of cost and the Revenue Officers there may be instructed in this regard. Also the Government can try to replace these thatched roofs by tiled roofs. After all it would not cost much. I also requested the Director of Harijan Welfare to look into this matter. Last year I also gave a memorandum to the concerned Hon. Minister and requested him to see that the thatched roofs are replaced by at least tiled roofs and I can say that these tiled roofs will last for 10 to 15 years. In the meanwhile we can arrange for the construction of pucca houses.

As regards hospitals, Hosur is a cold place as it is situated on the Mysore Tableland. The Hon. Minister in charge of Public Works visited Hosur in the cold month of November and the Hon. Minister for Harijan Welfare visited Hosur two times. The existing hospital was constructed some 100 years ago and nobody cared to improve it. I am glad that our request has been accepted and the Government have sanctioned new buildings for the hospital at Hosur with provision for 25 or 30 more beds. I request the Hon. Minister to see that the work is taken up soon.

With regard to Danganikota hospital, it has to be upgraded consequent on upgrading of Danganikota into a separate taluk recently. Danganikota is also cold place, colder than Hosur. I feel that orders for constructing a new building for hospital has to be issued early.

Dharmapuri is a district of distances. Villages lie scattered. The average distance between one village and another is about four to five miles. Therefore a number of hospitals are required for this district. Last year our Government was kind enough to give us two primary health centres. They are working satisfactorily. For 20,000 persons there should be one hospital. At that rate we require two or more primary health centres for Hosur and Denkanikota taluks. In the budget it is stated Government are going to sanction some more hospitals and Primary Health Centres this year. At that rate, Government can give us two to three hospitals.

1971 ஜூன் 24] [Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH]

With regard to loan collection, I think Government had ordered for the collection of loans. The Revenue Officers are very harsh in collecting loans. For the last three years, our taluk suffered from drought. Only just now it is improving. No doubt Government was kind enough to give the farmers some time to repay the loan. But the farmers are not able to pay the loan in one lumpsum. Government should permit them to pay in instalments. The village officers refuse to receive the loan in instalments. Collector says that he has no power to order payment in instalments. Government should issue orders to collectors to permit village officers to receive loans in instalments. Necessary instructions may be issued to Collectors. Gingelly crop is expected within three months in Hosur in Denkanikota taluk and people are going to get some money from that. So collection of loans may be postponed by three to four months. That will help farmers to a great extent.

Rural roads are important. Dharmapuri was previously a part of Salem district. Nobody there cared for improvement of our roads. They are in a neglected state. Government have now a crash programme for rural employment. A number of bridges are to be constructed across rivers and jungle streams. The Divisional Engineer (Highways) says they are concerned only with bridges which are needed across highway roads. But there are number of places where bridges have to be constructed across small streams; then only the villages will have conveniences.

(Deputy Speaker sounded the gong.)

The budget is interesting. It requires a lot of time. The time given for me is short. I have many more points to cover. With this, I conclude my speech.

* திரு. கோ. சிவபெருமான் : மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தியிருக்கும் திட்டம் ஏழை மக்களுடைய நல்வாழ்வுக் காகவும் நடுத்தர மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகவும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தத் திட்டம் முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதற்காக முதலமைச்சரவர்களுக்கு பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குத் திட்டம் பற்றி ஒத்தி வைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. நான் அதைப் பற்றி சிறிது பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். மதுவிலக்குத் திட்டம் ஒத்திவைப்பதற்குப் பதிலாக உடனடியாக ரத்துசெய்துவிட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். காரணம், மதுவிலக்கு இன்றைய நிலைமையில் போலீஸ் காவல் நிலையங்களும் போலீஸ்காரர்களும் மதுவிலக்குக்காகத் தேடிப் பிடிக்கக்கூடிய நிலையில் எங்கு பார்த்தாலும் பாளைகளைப் பொறுக்கிக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமையையும் பார்க்கிறோம். குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய கஷ்டங்களும் சிரமங்களும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. என் பகுதியிலே உள்ள ஆற்றங்கரை

[திரு. கோ. சிவபெருமாள்] [1971 ஜூன் 24]

ஓரங்களிலே பார்ப்போமானால் இரவு நேரத்தில் ஒரே வெளிச்சமாகக் காணப்படுகிறது. போலீஸ் வான்களோ அல்லது போலீஸ்காரர்களோ தென்பட்டால் உடனே வெளிச்சம் போய் உடனடியாக இருட்டாக ஆகிவிடக்கூடிய நிலைமை; இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றி பெற்றதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி இப்போது வாதாட விரும்பவில்லை. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் எல்லாம் தெரிந்துதான் அறிவித்தார்கள். இங்கு சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய எதிர்க் கட்சிப் பெரியவர்கள் அவர்களுக்கும் தெரியாததல்ல. அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தெரிந்திருந்தாலும் ஏதோ பெயரளவுக்கு எதிர்க்க வேண்டுமே என்று எதிர்க்கிறார்கள். உள்ளபடியே மதுவிலக்குத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. ஆகையால் அதை உடனடியாக ரத்து செய்து விட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஏழை குடும்பங்களிலே சிலர் அநியாயமாக சாக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்து, பெரியவர்கள் மோஞ்சம் படித்தவர்கள் சொல்லு கிறார்கள், கள்ளிலே நல்ல சக்தி இருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு அது பயன்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அதன் மூலம் பசியையும் விடுதலை செய்யலாம். உணவு உற்பத்தி அதிகம் இருந்தும் இந்தக் கள்ளைக் கட்டையைத் திறந்தால் நம்முடைய உபரி உணவுப் பொருள்களை வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம். சர்க்காரிலே ஏராளமாக மருந்து செலவிடப்படுகிறது. ஆஸ்பத்திரிகளும் ஏராளமாகத் தேவைப்படுகின்றன. கள்ளு மருந்தாக இருப்பதால் சர்க்காருக்கு மருந்துச் செலவு அதிகம் ஆகாது. ஆஸ்பத்திரிகளும் அதிகம் இருக்க வேண்டியதில்லை யென்றும் கருதுகிறோம். டாக்டர்கள் அதிகம் வேண்டியதில்லை யென்று கருதுகிறேன். நான் சொல்லுவதெல்லாம் சர்க்காருக்கு ஒரு பக்கம் லாபமாக இருக்கிறது. ஒரு சிலருக்கு நஷ்டமாக இருந்தாலும் இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்த மதுவிலக்கை அமுலுக்கு கொண்டுவந்து அது வெற்றி பெறுது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தெரிந்துதான் இதை ஒத்திவைக்கக் கூடிய நிலையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக் கிறார்கள். ரத்து செய்துவிட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் அரியலூர் ஒரு பெரிய நகரமாக இருப்பது தெரிந்ததே. அரியலூர் நகரைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய தொகுதி சுற்று வட்டாரங்களிலே அரசினர் கலைக் கல்லூரி ஒன்றே ஒன்று அரிய லூரிலே இருக்கிறது. அதற்கு மானியத் தொகையாகக் கொடுக் கப்பட்டது போக இன்னும் ரூ. 70,000 பாக்கியிருக்கிறது. ஆனால், 6,7 ஆண்டுகளாகின்றன. இந்த 6, 7 ஆண்டுகளில் அந்தக் கல்லூரி அபிவிருத்தியடையவில்லை. இந்த ரூ. 70,000-ஐ கொடுக் காததால் கட்டடங்கள் எழுப்பமுடியாது என்று அரசு சொல்லு

1971 ஜூன் 24] [திரு. கோ. சிவபெருமாள்]

கிறது. இந்த ரூ. 70,000-ஐ நீக்கி கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு ஆவன செய்யும்படி அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏராளமான மாணவர்கள் படிக்கின்ற காரணத்தினால் இன்னும் சில வகுப்புகள் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டியிருப்பதால் இதைக் கவனித்து உடனடியாக அந்தக் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு அரசு ஒத்துழைக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியிலே சுக்கிரன் ஏரி என்ற ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் அதற்கு வரும், புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தின் கீழ், இப்போது நெல் பூவாக இருக்கும்போது தண்ணீர் விட அதிகாரிகளைக் கேட்டால் நாங்கள் தஞ்சைக்கு விட்டு விட்டு உபரி தண்ணீரைத் தான் விடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். உபரி தண்ணீர் இல்லாததால் அந்தப் பயிர்கள் விளைவிப்போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் தண்ணீரை நம்பித்தான் ஏற்கனவே புஞ்சையாக இருந்த நிலங்களையெல்லாம் நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றினார்கள். இப்போது நெல்லும் பயிரிடமுடியாத சூழ்நிலையில் நாங்கள் மறுபடியும் புஞ்சை நிலங்களாக இவைகளை மாற்றி முன் போல மிகையாய் வற்றல் போன்றவைகளைப் பயிர்செய்து விற்று ஒரு லாபம் சம்பாதிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அவர்களிடத்திலேயிருந்து வாடிக்கையாக அமைச்சர்களிடம் படை எடுத்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

இப்பொழுது காவிரித் தண்ணீருக்குத் தக்காறு என்ற நிலைமை இருக்கும்பொழுது, அந்த சுக்கிரன் ஏரிக்குத் தண்ணீர் வந்து விட்டால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் வராது. மழை பெய்யும் பொழுது அந்த ஏரிக்குத் பக்கத்திலே இருக்கும் அருங்கால் ஓடையிலே தண்ணீரைத் தேக்கி, அந்த ஓடையின் மூலமாக சுக்கிரன் ஏரிக்குத் தண்ணீரை விட்டால், அது அபிவிருத்திக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்யும். அப்பொழுது புள்ளம்பாடி தண்ணீர் அந்த ஏரிக்குத் தேவையில்லை. எனவே, இந்த அருங்கால் ஏரியிலே தடுப்புச் சுவர்களை ஏற்படுத்தி, தேக்கிய தண்ணீரை இந்த சுக்கிரன் ஏரிக்குக் கொண்டு சென்று அங்கே இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் என் தொகுதியிலே இலந்தகுடம் என்ற ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரி மண் மேடிட்டுக் கெட்டுப் போய் இருக்கிறது. இதனால் அந்த ஏரியிலே தண்ணீர் தங்க முடியாமல் இருக்கிறது. எனவே, அந்த ஏரியை ஆழப்படுத்தி கரை அமைத்தால் ஆபிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன் இந்த மாதிரி மண் மேடிட்டுவிடுவதால் அங்கிருக்கும் மக்கள் அமைச்சருக்குக்கூட மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அமைச்சரும் கவனிப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். எனவே, இலந்தகுடம் ஏரியைத் தூர் எடுத்து செப்பவிட்டால் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கும்.

[திரு. கோ. சிவபெருமாள்]

[1971 ஜூன் 24]

அரியலூருக்குப் பக்கத்திலே கல்லங்குரிச்சி ஏரிக்குப் பக்கத் திலே ஒரு ஓடை இருக்கிறது; அது கல்லாற்றிலே கலக்கிறது. அந்த ஓடையிலே 70,000 ரூபாய் செலவு செய்து தடுப்புச் சுவர் கட்டப் பட்டது. ஆனால், அந்த ஓடைத் தண்ணீர் இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஆகியும் அந்த கல்லங்குரிச்சி ஏரிக்கு வருவதில்லை. 70,000 ரூபாய் போட்டு செலவு செய்து வெட்டப்பட்ட அந்த கால்வாய் இன்றைக்குப் பயன்படவில்லை. வெட்டப்படுவதற்கு முன்னால் தண்ணீர் அந்தக் கால்வாயின் மூலமாக அந்த ஏரிக்கு வந்தது; வெட்டப்படுவதற்குப் பிறகு தண்ணீர் வருவதே இல்லை. இதை எல்லாம் குறித்து அமைச்சரிடம் ஒரு மனுவை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். கல்லங்குரிச்சி ஏரிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். வழியிலே கல்லாற்றிலே கலக்கும் அந்த ஓடையை சீர்திருத்த ஆவன செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூட உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரியலூருக்குப் பக்கத்திலே மினியங்குரிச்சி என்றிருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்திலே உப்பு ஓடை என்றிருக்கிறது. அதிலே தடுப்புச் சுவர் ஏற்படுத்தினால் அது 7 ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வழங்கும் நிலையிலே இருக்கிறது. அந்த ஆற்றிலே நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட தடுப்புச் சுவர் அற்றுப்போய், தண்ணீரால் அரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்கள் இப்பொழுது மழை பெய்து தண்ணீர் வந்தால் அந்தத் தண்ணீரை மணல், தாது இவைகளைப் போட்டு மடித்து, பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். எனவே, அந்த ஓடையிலே தடுப்புச் சுவர் ஏற்படுத்தி, அதனால் பயன் அடையும் ஏரிகளை சீர் செய்தால், அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் கொடுக்கும். இதை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரியலூரிலே சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அந்த சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி கட்டி 100 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்குமோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது. அந்த ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிடம் மிகவும் பழுது பட்டதாக இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரி அரியலூர் வட்டம், பெரம்பலூர் வட்டம் ஆகிய இரண்டு வட்டங்களுக்கும் இடையே இருக்கிறது. இந்த இரண்டு வட்டங்களிலே உள்ள மக்கள் அங்கே சிகிச்சை பெற வாக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு சரியான கட்டிட வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. தி. ஓ. பெரியசாமி : மாண்புமிக் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையின் முன்னால் 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூன் 24] [திரு. தி. ஓ. பெரியசாமி]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது சோஷலிச சமுதாய அமைப்பிலே ஒரு புரட்சிகரமான நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்திருப்பது கண்டு பாராட்டுகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே வேலை இல்லாதவர்களுக்குப் பல வகையிலே வேலை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் இந்த அறிக்கை எல்லாத் தரப்பினருக்கும் சலுகைகளையும், நல்ல வேலை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் இந்த அறிக்கை எல்லாத் தரப்பினருக்கும் சலுகைகளையும், நல்ல வேலை வாய்ப்புக்களையும் அளித்திருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பை அதிகரிப்பதற்காக மத்திய அரசு வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கும் போதாமையால் மாநில அரசும் சரிசமமான அளவிலே நிதி ஒதுக்கிட்டு மேலும் 15,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிட்ட வழி செய்திருக்கிறது. பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கத்துடன் “இளைஞர் அணி” ஒன்றை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இதன் மூலம் 20,000 பேர் பயன் பெறுவர். தொழில் நுணுக்கப் படிப்பிலே தேர்வு பெற்று வேலை யில்லாமல் இருக்கும் இளைஞர்களுக்கு தாமே தொழில் தொடங்கிக் கொள்ள 3,000 பேருக்கு தலைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வழங்கும் ஒரு திட்டத்தை வைத்திருக்கிறது. இதை எல்லாம் நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, பிற்பட்ட பகுதிகளிலே தொழில்வளத்தைப் பெருக்கு வதற்காகப் பல சலுகைகளை வழங்கியிருக்கிறது. பிற்பட்ட பகுதியான அவிநாசி தாலுகாவிலே எந்தத் தொழில் வளமும் இல்லை. அங்கு மக்கள் விவசாயத்தையே முக்கிய தொழிலாகக் கொண்டுள்ளார்கள். எனவே அங்கே நல்ல தொழில் வளத்தை உண்டாக்கவும், அவர்களுக்கு நல்ல நிர்ப்பாசன வசதியும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே கிணறுகள் 100 அடிக்கு மேல் வெட்டப்பட்டாலும் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமை இருப்பதால் குடி தண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் அவதிப் படுகிறார்கள். எனவே, புன்னம்புடூர் பான்டியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றி எங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுக் கடன்கள் வழங்கும்போது கிணறு வெட்ட கடன் நிறைய அளிக்கப் படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கடன்களை அடுத்த ஆண்டே அரசாங்கம் வசூலிக்கக் கூடிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அந்த வெட்டப்பட்ட கிணறுகளிலே இருந்து விவசாயிகள் பலன் அடைந்து அதன் பிறகு அந்தக் கடனைக் கடனும் வகையிலே இந்தக் கடனின் முதல் தவணையை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த புன்னம்புடூர் பான்டியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்ற, தமது அரசு கேரள அரசுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அதன்

[திரு. தி. ஓ. பெரியசாமி] [1971 ஜூன் 24]

மூலம் எங்கள் பகுதிக்கு நிர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

96. Notification issued with G.O. No. 920, Revenue, dated the 29th March 1970 in regard to amendment relating to exemption of tax on the products of palmur industries and cane (rattan) industries and the cancelation of a Revenue Department's notification. [Laid on the Table of the House under Section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

97. Notification issued with G.O. Ms. No. 1150, Home, dated the 20th May 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Neera or Padani Rules, 1939. [Laid on the Table of the House under Section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

98. Notification issued with G.O. Ms. No. 1141, Rural Development and Local Administration, dated the 17th June 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Panchayat Union Councils Establishment Rules, 1964. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

99. Notification issued with the Roc. No. 37178/70-E5, dated the 2nd June 1970 in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, in the entire area of Nambiyur Town Panchayat in Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

57. Notification issued with G.O. Ms. No. 954, Labour, dated the 7th July 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947, as subsequently amended.

58. Notification issued with G.O. Ms. No. 2876, Revenue, dated the 15th September 1970, in regard to remission of duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of some sale deeds to be executed in favour of the Standard Fire Works Educational and Charitable Trust, Sivakasi, Ramanathapuram district.